

Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2014

Besluit nr.: 138441

Onderwerp: de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2014

De raad van de gemeente Albrandswaard;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders met kenmerk 138884 van 14 januari 2014;

gelet op artikel 5 van de Wmo;

BESLUIT :

I. In te trekken de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2010;

II. Vast te stellen de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning gemeente Albrandswaard 2014.

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop gebaseerde nadere regelgeving wordt verstaan onder:

a.	Wet	Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo);
b.	Beperkingen	moeilijkheden die een persoon heeft met het uitvoeren van activiteiten
c.	persoon met beperkingen	een persoon die als gevolg van ziekte of gebrek, inclusief chronische psychische en psychosociale problemen, aantoonbare beperkingen ondervindt bij het uitvoeren van activiteiten op het gebied van het voeren van het huishouden, bij het normale gebruik van de woning, bij het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en bij het ontmoeten van medemensen en het op basis daarvan aangaan van sociale verbanden. Deze beperkingen zijn objectief, door arts of deskundige, vastgestelde beperkingen;
d.	zelfredzaamheid	het lichamelijke, verstandelijke, geestelijke en financiële vermogen van de aanvrager om zelf voorzieningen te treffen en de algemeen dagelijkse levensverrichtingen uit te voeren;
e.	mantelzorger	een persoon die mantelzorg verleent als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b van de wet;
f.	participatie	normale deelname aan het maatschappelijke verkeer, te weten: het voeren van een huishouden; het normale gebruik van de woning; het zich in en om de woning verplaatsen; het zich zodanig verplaatsen dat aansluiting wordt gevonden bij regionale, bovenregionale en landelijke vervoersystemen; het ontmoeten van andere mensen en het aangaan en onderhouden van sociale verbanden om op die manier deel te nemen aan het lokale maatschappelijke leven;
g.	algemene voorziening	een voorziening die direct beschikbaar is en wordt verleend na een beperkte toegangsbeoordeling en die een snelle, regelarme en adequate oplossing biedt voor de beperkingen die een aanvrager ondervindt;
h.	individuele voorziening	een voorziening die individueel wordt verleend indien een algemene voorziening geen adequate oplossing biedt;
i.	besluit:	het uitvoeringsbesluit wet maatschappelijke ondersteuning (het Besluit), waarin het college nadere regels stelt over de voorzieningen die op grond van de verordening verleend kunnen worden;
j.	Pgb	persoonsgebonden budget (pgb), een geldbedrag waarmee de aanvrager een of meer aan hem te verlenen voorzieningen kan verwerven en waarop de bepalingen van deze verordening en het Besluit van toepassing zijn;
k.	eigen bijdrage	een door het college vast te stellen bijdrage, die bij de verlening van een voorziening in natura of een pgb betaald moet worden en waarop de regels van het Besluit van toepassing zijn;
l.	financiële tegemoetkoming	een tegemoetkoming in de kosten van een voorziening, die wordt afgestemd op het inkomen van de aanvrager;
m.	voorziening in natura	een voorziening die in eigendom, bruikleen of huur, dan wel in de vorm van persoonlijke dienstverlening wordt verleend;

n.	algemeen gebruikelijk	naar geldende maatschappelijke normen tot het gangbare gebruik dan wel bestedingspatroon van een persoon als de aanvrager behorend;
o.	meerkosten	kosten van een mogelijk krachtens de wet te verlenen voorziening, voor zover deze kosten meer bedragen dan de als algemeen gebruikelijk te beschouwen kosten van een dergelijke voorziening voor de aanvrager;
p.	huisgenoot	iedere meerderjarige met wie de cliënt duurzaam gemeenschappelijk een woning bewoont;
q.	budgethouder	een persoon aan wie ingevolge deze verordening een pgb is verleend en die aan het college verantwoording schuldig is over de besteding van het pgb;
r.	hoofdverblijf	de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de aanvrager zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en op welk adres hij in de gemeentelijke basisadministratie staat of wordt ingeschreven, of het feitelijke woonadres indien de aanvrager een briefadres heeft;
s.	gemeenschappelijke ruimte:	gedeelte(n) van een woongebouw, niet behorende tot de onderscheiden woningen, bestemd en noodzakelijk om te betreden om de woning van de aanvrager te kunnen bereiken en ruimten die onder het gehuurde vallen en waarvan de aanvrager gebruik moet kunnen maken;
t.	hulp bij het huishouden:	ondersteuning bij het voeren van een huishouden van de persoon met beperkingen dan wel van de leefeenheid waartoe de persoon met beperkingen behoort. De ondersteuning kan bestaan uit een schoonmaakvoorziening of een voorziening voor persoonlijke dienstverlening;
u.	gebruikelijke zorg	de normale, dagelijkse ondersteuning die partners of ouders en inwonende kinderen geacht worden elkaar onderling te bieden omdat ze als leefeenheid een gezamenlijk huishouden voeren en op die grond een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben voor het functioneren van dat huishouden;
v.	AWBZ:	Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
w.	compensatieplicht	De opdracht aan het gemeentebestuur om personen met aantoonbare beperkingen op grond van ziekte of gebrek door het treffen van voorzieningen een gelijkwaardige uitgangspositie te verschaffen zodat zij zelfredzaam zijn en in staat zijn tot maatschappelijke participatie.
x.	motiveringsplicht	De motivatie van het college waarom al dan niet een bepaalde voorziening verstrekt wordt, incl. (bij een positief besluit) een vermelding van de wijze waarop deze verstrekking bijdraagt aan de maatschappelijke participatie en (het bevorderen van) de zelfredzaamheid.
y.	keuzevrijheid	De mate waarin een cliënt binnen de grenzen van de goedkoopst adequate voorzieningen een keuze kan maken tussen een persoonsgebonden budget of zorg in natura, en indien mogelijk bij zorg in natura een voorkeur kan aangeven voor een bepaalde leverancier.
z.	Indicatiestelling	De objectieve beoordeling van een aanvraag voor een bepaalde voorziening
aa.	woonwagen	Voor bewoning bestemd gebouw dat is geplaatst op een standplaats en dat in zijn geheel of in delen kan worden verplaatst;
ab.	standplaats	een kavel, bestemd voor het plaatsen van een woonwagen, waarop voorzieningen aanwezig zijn die op het leidingnet van de openbare nutsvoorzieningen, andere instellingen of van gemeenten kunnen worden aangesloten;
ac.	ligplaats	een door de gemeente aangewezen ligplaats die door een woonschip wordt ingenomen;
ad.	forfaitaire vergoeding	een bijdrage ineens die los van het inkomen en los van de werkelijke kosten van een voorziening wordt verstrekt,
ae.	gemaximeerde vergoeding	een vergoeding in de kosten van een voorziening die tot een vastgesteld maximum wordt verstrekt,
af.	Normbedrag	een forfaitaire of gemaximeerde vergoeding;
ag.	ADL-woning	een woning die deel uitmaakt van een aantal bij elkaar horende, aangepaste huurwoningen, waarvan de bewoners voor hun dagelijkse levensverrichtingen zijn aangewezen op persoonlijke assistentie zoals bedoeld in de subsidieregeling ADL-clusters en ADL-assistentie 1996;
ah.	College	het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Albrandswaard;
aj.	Verstrekkingsboek	het verstrekkingsboek voorzieningen maatschappelijke ondersteuning, waarin het college nadere regels stelt over de voorzieningen die op grond van de verordening en het Besluit verleend kunnen worden
ak.	Algemeen toegankelijke voorziening voor zorg- gemak en welzijnsdiensten	een voorziening die open staat voor alle inwoners van Albrandswaard en die door de inwoners zelf betaald wordt wanneer zij geen indicatie Wmo hebben;
al.	Respijtzorg	het tijdelijk overnemen van de totale zorg ter ontlasting van de mantelzorg

Am. An. Ao.	Schoonmaakvoorziening Hulp verbonden aan een belangenbehartigingsorganisatie Persoonlijke dienstverlening	voorziening voor mensen met een (tijdelijke) beperking die zelf in staat zijn regie te voeren over het huishouden, gericht op het behalen van een of meer van de volgende resultaten: •wonen in een schoon en leefbaar huis; •kunnen beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften; •kunnen beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding. een professionele dienstverlener die werkt via de regeling Dienstverlening Aan Huis en via een belangen- behartigingorganisatie. dienstverlening die in principe ook door een mantelzorger geboden zou kunnen worden, zoals bijvoorbeeld schoonmaakactiviteiten bij mensen met een verminderd vermogen tot regie. Ook de tijdelijke ondersteuning bij de dagelijkse zorg voor kinderen die tot het gezin behoren valt hieronder.
-------------------	---	---

Artikel 1.2 Beperkingen

1. Een voorziening wordt verleend voor zover:
 - a. deze langdurig noodzakelijk is om de beperkingen op te heffen of te verminderen op het gebied van het voeren van het huishouden, het normale gebruik van de woning, het zich verplaatsen in en om de woning, het uitvoeren van algemene dagelijkse levensverrichtingen, het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel en het ontmoeten van medemensen en op basis daarvan aangaan van sociale verbanden;
 - b. deze in overwegende mate op het individu is gericht;
 - c. deze, naar objectieve maatstaven gemeten, als de goedkoopst adequate voorziening kan worden aangemerkt;
 - d. in het kader van het beleid maatschappelijke ondersteuning geen of onvoldoende collectieve voorziening geboden wordt.
2. Geen voorziening wordt verleend:
 - a. indien deze voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is;
 - b. indien de aanvrager zijn hoofdverblijf niet in de gemeente Albrandswaard heeft;
 - c. voor zover de ondervonden problemen bij het normale gebruik van de woning voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen;
 - d. voor zover de aangevraagde voorzieningen betrekking hebben op een hoger niveau dan het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw;
 - e. voor zover er aan de zijde van de aanvrager geen sprake is van aantoonbare meerkosten in vergelijking met de situatie voorafgaand aan het optreden van de beperkingen waarvoor de voorziening wordt aangevraagd;
 - f. voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de aanvrager heeft gemaakt voordat het college op zijn aanvraag heeft besloten tenzij het college vooraf schriftelijk toestemming heeft gegeven het college de noodzaak, adequaatheid en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;
 - g. indien een voorziening als die waarop de aanvraag betrekking heeft reeds eerder krachtens deze, dan wel krachtens de aan deze of hieraan voorafgaande verordening is verleend en de normale afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet is verstreken, tenzij de eerder verleende voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de aanvrager zijn toe te rekenen;
3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid, kan in bijzondere omstandigheden hulp bij het huishouden en deeltaxivervoer voor korte duur worden verleend.

HOOFDSTUK 2 VORM VAN TE VERSTREKKEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN

Artikel 2.1. Keuzevrijheid

Het college biedt personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening de keuze tot het ontvangen van zorg in natura of het ontvangen van een hiermee vergelijkbare Pgb tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan. Daarnaast kan het college een financiële tegemoetkoming verstrekken.

Artikel 2.2 Persoonsgebonden budget (pgb)

1. Een pgb wordt alleen verleend voor individuele voorzieningen.
2. De omvang van het pgb is de tegenwaarde van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate te verlenen voorziening in natura, indien nodig aangevuld met een vergoeding voor Instandhoudingskosten, minus de eigen bijdrage.
3. Het besluit tot verlening van een pgb bevat een program van eisen waarin staat vermeld aan welke eisen de met het pgb te verwerven voorziening dient te voldoen en op welke wijze de verantwoording plaats vindt.
4. Het college gaat steekproefsgewijs na of het verleende pgb besteed is aan de voorziening(en) waarvoor het is verleend. Op verzoek van het college verstrekt de budgethouder de hiervoor noodzakelijke, in het Besluit genoemde, stukken per omgaande aan het college.
5. Op grond van de in het vorige lid bedoelde bescheiden kan het college besluiten een pgb geheel of gedeeltelijk terug te vorderen of te verrekenen.
6. Voor de in lid 5 genoemde terugvordering voor zover het huishoudelijke hulp betreft, geldt een vrijlating. Nadere regels hieromtrent worden in het Besluit vastgelegd.
7. Na verzending van de beschikking wordt het persoonsgebonden budget ter beschikking gesteld door storting van het bedrag op rekening van de aanvrager.

Artikel 2.3 Eigen bijdrage en aandeel

1. Bij het verlenen van individuele voorzieningen kan de aanvrager een eigen bijdrage verschuldigd zijn of kan de financiële tegemoetkoming worden afgestemd op het inkomen (eigen aandeel).
2. Het college stelt in het Besluit, op basis van de door het Rijk vastgestelde maximuminkomen, nadere regels vast voor welke voorzieningen een eigen bijdrage dan wel een eigen aandeel wordt opgelegd en de hoogte van de eigen bijdrage dan wel een eigen aandeel.
3. De vaststelling en inning van het eigen aandeel vindt plaats door het Centraal Administratie Kantoor (CAK).

Artikel 2.4 Voorziening in natura

Indien een voorziening in natura wordt verstrekt is de bruikleenovereenkomst, huurovereenkomst of dienstverleningsovereenkomst gemeente Albrandswaard van toepassing.

Artikel 2.5 Financiële tegemoetkoming

Bij verstrekking van een financiële tegemoetkoming worden de toepasselijke voorwaarden zoals genomen in het Besluit in de beschikking opgenomen.

HOOFDSTUK 3 HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 3.0.1 Een schoon en leefbaar huis

1. Het eerste te bereiken resultaat ten aanzien van het voeren van een huishouden bestaat uit het kunnen wonen in een huis dat schoon en leefbaar is. Dit geldt ten aanzien van de woonkamer, aanwezige gebruikte slaapkamers, de keuken en de sanitaire ruimten. Ook een balkon of eventuele berging die daadwerkelijk in gebruik is, zal meegenomen worden. Meer specifiek: die ruimten die voor dagelijks gebruik noodzakelijk zijn.
2. Met het oog op een schoon en leefbaar huis kan een individuele voorziening getroffen worden voor het droog, nat, schoon en stofvrij maken en houden van de woning.

Artikel 3.0.2 Beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften

1. Het tweede te bereiken resultaat ten aanzien van het voeren van een huishouden bestaat uit het voorzien zijn van de dagelijks benodigde hoeveelheid voedsel voor maaltijden en andere momenten waarop iets genuttigd wordt, evenals toiletartikelen en schoonmaakmiddelen. Ook de noodzakelijke bereiding van maaltijden kan hieronder vallen.
2. Met het oog op het beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften kan een individuele voorziening worden getroffen ten aanzien van het doen van boodschappen, voor wat betreft levensmiddelen, schoonmaakmiddelen, en toiletartikelen, alsmede het bereiden van maaltijden.

Artikel 3.0.3 Beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding

1. Het derde te bereiken resultaat ten aanzien van het voeren van een huishouden bestaat uit het aanwezig zijn van kleding in gewassen, gedroogde en zonedig gestreken staat. Heel soms gaat het om licht verstellwerk zoals het vastzetten van een naadje of het aanzetten van een knoop.
2. Met het oog op het beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding kan een individuele voorziening worden getroffen ten aanzien van het wassen, drogen en strijken van de dagelijkse was.

Artikel 3.0.4 Het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

1. Het vierde te bereiken resultaat ten aanzien van het voeren van een huishouden bestaat uit de dagelijkse, gebruikelijke zorg voor in het huishouden aanwezige kinderen.
2. Met het oog op het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren, kan een individuele voorziening worden getroffen ten aanzien van het – zo mogelijk tijdelijk ter overbrugging van een periode noodzakelijk voor het nemen van meer definitieve maatregelen- vervangen van de ouder die in principe voor de kinderen zorgt. Het gaat hierbij om het wassen en aankleden, hulp bij het eten en/of drinken, maaltijd voorbereiden, sfeer scheppen, spelen en opvoedingsactiviteiten.

Artikel 3.1 Vormen van hulp bij het huishouden

Ondersteuning op het gebied van het voeren van een huishouden kan bestaan uit:

- a) Een schoonmaakvoorziening in natura of als persoonsgebonden budget;
- b) Persoonlijke dienstverlening in natura of als persoonsgebonden budget.

Artikel 3.2 Recht op hulp bij het huishouden

1. Bij de beoordeling van de ondersteuningsbehoefte wordt rekening gehouden met de eigen kracht van de burger, huisgenoten en de sociale omgeving, de mogelijkheid om gebruik te maken van de algemeen toegankelijke voorziening voor zorg-, gemak- en welzijnsdiensten en voorliggende voorzieningen zoals een boodschappenservice, maaltijdvoorziening of mogelijkheden van kinderopvang. Pas als blijkt dat dit onvoldoende compensatie biedt bij het voeren van een huishouden, wordt gekeken naar voorzieningen die (aanvullend hierop) de burger in staat stellen een huishouden te voeren.

2. Een persoon met een (tijdelijke) beperking die zelf in staat is zijn regie te voeren over het huishouden kan in aanmerking komen voor een voorziening als bedoeld in artikel 3.1 onderdeel a.
3. Een persoon met een beperking voor wie de voorziening als bedoeld in artikel 3.1 onderdeel a niet toereikend is kan in aanmerking komen voor een voorziening als bedoeld in artikel 3.1 onderdeel b.
4. Bij de bepaling van de omvang van hulp bij het huishouden is het protocol gebruikelijke zorg van toepassing.

Artikel 3.3. Geen recht op hulp bij het huishouden

Er bestaat geen recht op hulp bij het huishouden voor zover de aanvraag betrekking heeft op hotels/pensions, trekkerswoonwagens, vakantiewoningen en tweede woningen.

Artikel 3.4. Omvang van hulp bij het huishouden

Er wordt een indicatie afgegeven gericht op het te behalen resultaat.

Artikel 3.5 Omvang van het Persoonsgebonden Budget

Zie artikel 3.8 en 3.9.

Artikel 3.6 Respijtzorg

1. Een mantelzorger die zijn taken tijdelijk niet kan uitvoeren komt in aanmerking voor respijtzorg in de vorm van hulp bij het huishouden.
2. Een cliënt kan in aanmerking komen voor respijtzorg in de vorm van hulp bij het huishouden ter ontlasting van zijn mantelzorger
3. Nadere regels hieromtrent worden in het Besluit vastgelegd.

Artikel 3.7 Tarief voorziening in natura

1. Het tarief voor de schoonmaakvoorziening bedraagt:
 - a. voor een hulp verbonden aan een belangenbehartigingsorganisatie: € 16,50 per uur;
 - b. voor een hulp via een zorgaanbieder in 2014: € 18,15 en in 2015: € 16,50.
2. Het tarief voor de voorziening persoonlijke dienstverlening bedraagt € 20,50 per uur.

Artikel 3.8 Hoogte persoonsgebonden budget

1. Het persoonsgebonden budget voor de schoonmaakvoorziening bedraagt €15;
2. Het persoonsgebonden budget voor persoonlijke dienstverlening bedraagt €17,25;

Artikel 3.9 Overgangsrecht

Voor bestaande indicaties HH1 en HH2 geldt gedurende 6 maanden van 01-01-2014 tot 01-07-2014 een tarief van € 20 voor HH1 en € 23 voor HH2.

HOOFDSTUK 4 THUISBEGELEIDING

Artikel 4.1 Vormen van thuisbegeleiding

De door het college te verstrekken voorziening kan bestaan uit:

- a. het in natura verlenen van thuisbegeleiding;
- b. het verlenen van een pgb voor thuisbegeleiding.

Artikel 4.2 Recht op thuisbegeleiding

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor thuisbegeleiding indien aantoonbare beperkingen of problemen als gevolg van ziekte, gebrek of zwaarwegende psychosociale omstandigheden bij het voeren van een huishouden deze voorziening noodzakelijk maken met als doel te zorgen dat het huishouden niet verder ontregeld raakt en de aanvrager weer de regie over het leven krijgt.
2. Het recht op thuisbegeleiding, voor zowel zorg in natura als een pgb is beperkt tot het aantal uren genoemd in het Besluit.

Artikel 4.3 Geen recht op thuisbegeleiding

Er bestaat, na de indicatie, geen recht op thuisbegeleiding voor zover de kosten van de aangevraagde voorziening meer bedragen dan het bedrag genoemd in het Besluit.

Artikel 4.4 Omvang van het persoonsgebonden budget

Het college stelt de bedragen vast die voor thuisbegeleiding voor het persoonsgebonden budget worden verleend en legt deze bedragen vast in het Besluit.

HOOFDSTUK 5 WOONVOORZIENINGEN

Artikel 5.1 Vormen van woonvoorzieningen

De door het college te verlenen woonvoorziening kan bestaan uit:

- a. een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en inrichting;
- b. een pgb of zorg in natura verstrekking voor woningaanpassing;
- c. een pgb of zorg in natura verstrekking voor woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of woontechnische aard en aanpassingen daaraan;

- d. een pgb of zorg in natura verstrekking voor onderhoud, keuring en reparatie;
- e. een pgb voor tijdelijke huisvesting.

Artikel 5.2 Kosten woningaanpassing

Bij de vaststelling van het pgb bedoeld in artikel 5.1, onderdeel b, wordt in ieder geval rekening gehouden met de volgende kosten:

- a. de aanneemsom voor het treffen van de voorziening;
- b. de risicoverrekening van loon- en materiaalkosten;
- c. het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in SR 1988 van de BNA;
- d. de kosten van het toezicht op de uitvoering, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
- e. de leges;
- f. de verschuldigde en niet verrekenbare of terug te vorderen omzetbelasting;
- g. renteverlies in verband met betaling aan derden voordat het pgb is uitbetaald, voor zover dit verband houdt met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen;
- h. de prijs van bouwrijpe grond, als niet binnen de oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden, tot een door het college vast te stellen maximum;
- i. de kosten in verband met technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing;
- j. de kosten van heraansluiting op de openbare nutsvoorziening;
- k. de door het college (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzienbaar waren;
- l. administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor een persoon met een beperking;
- m. verwijderen van voorzieningen.

Artikel 5.3 Woningaanpassingen

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een woonvoorziening, als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel a, indien aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte, gebrek of zwaarwegende psychosociale omstandigheden het uitvoeren van de algemene dagelijkse levensverrichtingen en het normale gebruik of de bereikbaarheid van de woning belemmeren.
2. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een woonvoorziening als bedoeld in artikel 5.1, onderdelen b en c, indien:
 - a. de in artikel 5.1, onderdeel a genoemde voorziening niet te realiseren is of niet de goedkoopste adequate voorziening is;
 - b. de kosten van de woonvoorziening als bedoeld in artikel 5.1, onderdelen b en c, lager zijn dan algemeen gebruikelijk is;
 - c. Een aanvrager die in aanmerking komt voor een woonvoorziening, als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel a, kan ervoor kiezen niet te verhuizen. In dat geval kan hij de financiële tegemoetkoming die was toegekend voor kosten van verhuizing en inrichting, aanwenden voor woningaanpassing c.q. woonvoorzieningen.

Artikel 5.4 Uitraaskamer

Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een voorziening als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel b, indien sprake is van aantoonbare beperkingen vanwege een gedragsstoornis met ernstig ontremd gedrag als gevolg van een ziekte of gebrek, waarbij alleen het zich kunnen afzonderen kan leiden tot een situatie waarin hij tot rust kan komen.

Artikel 5.5 Primaat van de losse woonunit

Het college kan een herplaatsbare losse woonunit als woonvoorziening verstrekken indien:

- a. een bouwkundige woonvoorziening bestaat uit een aanbouw aan of een aanzienlijke verbouwing van een woning, waarvan de verhuurder niet bereid is de aangepaste woning blijvend ter beschikking te stellen aan personen die op basis van aantoonbare beperkingen ten gevolge van ziekte of gebrek behoefte hebben aan een dergelijke woning; en
- b. daartegen geen bezwaren van overwegende aard bestaan.

Artikel 5.6 Financiële tegemoetkoming voor bezoekbaar maken woning

1. Indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ inrichting en regelmatig een bepaalde woning bezoekt, kan het college een financiële tegemoetkoming verlenen voor het bezoekbaar maken van die woning.
2. Onder het in het vorige lid genoemde bezoekbaar maken van de woonruimte wordt verstaan dat de aanvrager de woning, de woonkamer en één toilet kan bereiken.
3. De woonvoorziening als bedoeld in lid 2 van dit artikel wordt vergoed tot een door het college in het Besluit vastgelegd maximum.

Artikel 5.7 Weigeringgronden woonvoorziening

Een woonvoorziening wordt geweigerd indien:

- a. de noodzaak tot het treffen van de woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waartoe op grond van belemmeringen bij het normale gebruik van de woning ten gevolge van ziekte of gebrek geen aanleiding bestond en geen andere belangrijke redenen aanwezig was;
- b. de aanvrager niet is verhuisd naar de voor zijn beperkingen op dat moment beschikbare en meest geschikte woning, tenzij het college vooraf schriftelijk toestemming heeft verleend voor de verhuizing;
- c. deze betrekking heeft op voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten, tenzij sprake is van voorzieningen genoemd in artikel 5.11;
- d. geruime tijd voor de aanvraag op grond van de medische situatie, leeftijd en gezins- of woonsituatie voorzienbaar was dat de woonvoorziening noodzakelijk zou worden en om die reden geen sprake is van een onverwacht optredende noodzaak;
- e. de verhuizing heeft plaatsgevonden voordat het college op de aanvraag besloten heeft, tenzij het college vooraf schriftelijke toestemming voor de verhuizing heeft gegeven;
- f. de aanvrager verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt of bedoeld is om het gehele jaar door bewoond te worden zoals hotels, pensions, verhuurde kamers, trekkerswoonwagens, kloosters, tweede, vakantie en/of recreatiewoningen;
- g. de aanvrager verhuisd is naar een AWBZ instelling of een andere instelling gericht op het verstrekken van zorg;
- h. in de verlaten woonruimte geen problemen met het normale gebruik van de woning werden ondervonden, tenzij het een ADL woning betreft;
- i. de aanvrager verhuisd is op een moment dat op grond van leeftijd en gezins- en woonsituatie de verhuizing ook zonder beperkingen algemeen gebruikelijk zou zijn;
- j. de aanvrager niet zijn hoofdverblijf zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen, tenzij artikel 5.6 van toepassing is;
- k. de woning waaraan de voorziening wordt getroffen niet behoort tot het grondgebied van de gemeente Albrandswaard;
- l. het op gehandicapten en ouderen gerichte woongebouwen betreft voor wat betreft voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten of voorzieningen die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden.
- m.

Artikel 5.8 Inzicht woning

Het college verleent slechts een financiële tegemoetkoming in de kosten indien:

- a. door hen aangewezen personen toegang is verstrekt tot de woonruimte waar de woonaanpassing wordt verricht;
- b. aan de onder a genoemde personen inzicht wordt geboden in bescheiden en tekeningen, die betrekking hebben op de woonaanpassing;
- c. de onder a genoemde personen de gelegenheid is geboden tot controleren van de woonaanpassing.

Artikel 5.9 Gereedmelding

1. Zo spoedig mogelijk na de voltooiing van de werkzaamheden in verband met een woningaanpassing, doch uiterlijk binnen twaalf maanden na de verzenddatum van het besluit waarbij het college de voorziening heeft verleend, meldt de budgethouder aan het college dat de werkzaamheden zijn voltooid.
2. Het vorige lid is niet van toepassing op een pgb waarbij de aanvrager huurder is van de woning en hij van de verhuurder toestemming heeft gekregen om de woningaanpassing zelf te regelen, tenzij het bedrag van de woningaanpassing hoger is dan een door het college in het Besluit vast te stellen bedrag.
3. De gereed melding is tevens een verzoek om vaststelling en uitbetaling van het pgb bij bedragen hoger dan het bedrag dat het college heeft vastgesteld in het Besluit en bij een pgb voor aanpassing van een woning waarvan de aanvrager de huurder is.
4. De gereed melding, bedoeld in het eerste lid, gaat vergezeld van een verklaring dat bij het treffen van de voorzieningen is voldaan aan de voorschriften die aan het pgb zijn verbonden.
5. De gereed melding gaat vergezeld van alle rekeningen en betalingsbewijzen.

Artikel 5.10 Het verwerven van grond

1. Het college kan een pgb verlenen voor extra te verwerven grond als de woningaanpassing betrekking heeft op:
 - a. het uitbreiden van een bestaande woning; of
 - b. het groter bouwen van een nieuw te bouwen woning dan zonder de voorzieningen nodig zou zijn.
2. Het pgb, bedoeld in het vorige lid, kan nooit groter zijn dan het pgb voor het aantal vierkante meters per vertrek en een gedeelte van de buitenruimte bij de woning, als vastgesteld door het college in het Besluit.
3. De hoogte van het pgb, bedoeld in het eerste lid, is mede afhankelijk van de prijs van de extra te verwerven grond.

Artikel 5.11 Aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten

1. Het college kan een financiële tegemoetkoming verlenen voor het treffen van voorzieningen aan een gemeenschappelijke ruimte, indien deze zonder de voorzieningen ontoegankelijk is voor de aanvrager.
2. De financiële tegemoetkoming, bedoeld in het vorige lid, kan slechts worden verleend voor:

- a. het verbreden van toegangsdeuren;
- b. het aanbrengen van elektrische deuropeners;
- c. aanleg van een hellingbaan van de openbare weg naar de toegang van het gebouw, mits de woningen in het woongebouw te bereiken zijn met een rolstoel;
- d. drempelhulpen of vlonders;
- e. het aanbrengen van een extra trapleuning bij een portiekwoning.

Artikel 5.12 Financiële tegemoetkoming achterblijver

Degene die samen met een persoon met beperkingen als leefeenheid een gezamenlijke huishouding voerde, kan na het vertrek of overlijden van die persoon in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizing en inrichting indien hij op verzoek van het college de woning verlaat zodat deze beschikbaar komt voor de doelgroep.

Artikel 5.13 Kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie

1. Het college verleent slechts een voorziening, als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, onderdeel d, indien de voorziening waarvoor onderhoud, keuring en reparatie nodig is, is verleend op grond van deze of hieraan voorafgaande verordening.
2. De voorziening als bedoeld in artikel 5.1, eerste lid, onderdeel d, wordt vastgesteld op de werkelijke kosten tot een maximum dat door het college wordt vastgesteld in het Besluit.

Artikel 5.14 Kosten in verband met huurderiving

1. In geval van huurbeëindiging kan het college de eigenaar/verhuurder van aangepaste woonruimte een financiële tegemoetkoming verlenen in verband met deriving van huurinkomsten.
2. De hoogte van de tegemoetkoming, bedoeld in het vorige lid, wordt vastgesteld op de werkelijke kosten per maand tot maximaal het bedrag van de maximale subsidiabele huur op grond van de Wet op de huurtoeslag.
3. Bij de berekening van de hoogte van de tegemoetkoming, blijft de eerste maand huurderiving buiten beschouwing.
4. De tegemoetkoming wordt verleend voor maximaal vijf maanden huurderiving

Artikel 5.15 Kosten in verband met tijdelijke huisvesting

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een woonvoorziening als bedoeld in artikel 5.1, onderdeel e, indien sprake is van kosten voor tijdelijke huisvesting in verband met het aanpassen van:
 - a. zijn huidige woning;
 - b. de nog te betrekken woning.
2. De in het eerste lid bedoelde voorziening wordt uitsluitend verleend indien de aanvrager redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij dubbele lasten heeft.
3. De in het eerste lid bedoelde voorziening wordt voor maximaal zes maanden verleend.
4. De in het eerste lid bedoelde voorziening wordt uitsluitend verleend voor kosten gemaakt in verband met:
 - a. het tijdelijk betrekken van zelfstandige woonruimte;
 - b. het tijdelijk betrekken van niet-zelfstandige woonruimte;
 - c. het langer moeten aanhouden van de te verlaten woonruimte.
5. Het pgb bedraagt even veel als de werkelijke kosten van de aanvrager voor de door hem bewoonde of nog te betrekken woning minus de huurtoeslag, doch maximaal het bedrag van de maximale huurtoeslag op grond van de Wet op de huurtoeslag.

Artikel 5.16 Aanpassingen aan woonwagens

1. Het college verleent slechts een financiële tegemoetkoming in de aanpassingskosten van een woonwagen als:
 - a. De technische levensduur van de woonwagen nog minstens 5 jaar is;
 - b. De standplaats niet binnen 5 jaar voor opheffing in aanmerking komt;
 - c. De woonwagen ten tijde van de indiening van de aanvraag voor een woonvoorziening bij de gemeente Albrandswaard op de standplaats stond;
 - d. De hoofdbewoner van een woonwagen in het bezit is van een bewoningsvergunning als bedoeld in de Woningwet;
2. De hoogte van de financiële tegemoetkoming zoals bedoeld in lid 1 is opgenomen in het Besluit.

Artikel 5.17 Aanpassingen aan woonschepen

1. Het college verleent slechts een financiële tegemoetkoming in de aanpassingskosten van een woonschip als:
 - a. De technische levensduur van het woonschip nog minstens 5 jaar is;
 - b. Het woonschip nog minimaal 5 jaar op de ligplaats mag blijven liggen.

2. De hoogte van de financiële tegemoetkoming zoals bedoeld in lid 1 is opgenomen in het Besluit.

Artikel 5.18 Beperkte gebruiksduur van aanpassingen

Als de technische levensduur van de woonwagen of het woonschip minder dan 5 jaar is of de standplaats van de woonwagen binnen 5 jaar voor opheffing in aanmerking komt of het woonschip niet tenminste nog 5 jaar op de ligplaats mag liggen, bedragen de maximale aanpassingskosten volgens het maximale bedrag genoemd in het Besluit.

HOOFDSTUK 6 VERVOERS VOORZIENINGEN

Artikel 6.1. Vormen van vervoersvoorzieningen

De door het college te verstrekken vervoersvoorziening kan bestaan uit:

- a. een collectief systeem van aanvullend al dan niet openbaar vervoer;
 - b. een voorziening in natura in de vorm van:
 - 1° Een scootmobiel;
 - 2° Een ander vervoermiddel;
 - 3° Een aanpassing aan een onder 1° en 2° genoemde voorziening;
 - c. een financiële tegemoetkoming voor de kosten van:
 - 1° Aanpassing van een eigen vervoermiddel;
 - 2° Aanschaf van een ander vervoermiddel;
 - 3° Reparatie en onderhoud van een ander vervoermiddel;
 - 4° Gebruik van een taxi of eigen auto;
 - 5° Gebruik van een rolstoeltaxi;
 - d. een pgb waarvan de hoogte door het college in het Besluit is vastgesteld voor het aanschaffen van een scootmobiel of een ander vervoermiddel;
 - e. een combinatie van de onder a, b en c genoemde voorzieningen
 - f. een combinatie van de onder a, c en d genoemde voorzieningen.
2. Bij het vaststellen van het pgb en het verstrekken van een voorziening in natura, wordt rekening gehouden met de meerkosten als vastgesteld door het college in het Besluit.
 3. De hoogte van de onder c genoemde financiële tegemoetkoming wordt vastgelegd in het Besluit.

Artikel 6.2 Het recht op een vervoersvoorziening

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdeel a, voor zover:
 - a. Aantoonbare beperkingen of problemen als gevolg van ziekte, gebrek of zwaarwegende psychosociale omstandigheden het gebruik van het openbaar vervoer of het bereiken van het openbaar vervoer onmogelijk maken;
 - b. Sprake is van een zelfstandige vervoersbehoefte.
2. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdelen b, c, en d voor zover:
 - a. Een vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdeel a gelet op persoonlijke omstandigheden niet adequaat is;
 - b. Een vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdeel a gelet op de vervoersbehoefte niet toereikend is.

Artikel 6.3 Primaat collectief vervoer

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdelen b en c, indien:
 - a. Aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek, het gebruik van een collectief systeem als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid onderdeel a onmogelijk maken;
 - b. Een collectief systeem als bedoeld in artikel 6.1, eerste lid, onderdeel a niet aanwezig is.
2. Een begeleidingsindicatie wordt verstrekt op basis van in het Verstrekkingenboek vastgelegde criteria.

Artikel 6.4 Algemeen gebruikelijke vervoersvoorzieningen

Vervallen

Artikel 6.5 Omvang gebied vervoersvoorziening

1. Bij het verlenen van de vervoersvoorziening houdt het college uitsluitend rekening met verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving in het kader van het leven van alledag.

2. Het college kan afwijken van het bepaalde in het eerste lid, indien het gaat om een bovenregionaal contact dat uitsluitend door de aanvrager zelf bezocht kan worden en het bezoek voor de aanvrager noodzakelijk is om vereenzaming te voorkomen. In deze uitzonderingssituatie wordt tevens beoordeeld of het Rijksvervoer Valys een adequate passende oplossing kan bieden.

Artikel 6.6 financiële tegemoetkoming voor de kosten van vervoer

1. De persoon die geïndiceerd is voor het collectief vervoer, zoals bedoeld in artikel 6.1 onder a in samenhang met artikel 6.2 lid 1 en daarvan geen gebruik wenst te maken, kan aanspraak maken op een financiële tegemoetkoming voor het vervoer van alledag.
2. De tegemoetkoming kan gebruikt worden voor:
 - a. De aanpassing van de eigen auto;
 - b. De aanschaf van een buitenwagen.
3. De persoon moet voor een periode van 6 jaar, te rekenen vanaf de datum waarop het besluit over de tegemoetkoming is verzonden, afzien van het gebruik van het collectief vervoer.
4. Het college kan besluiten, aanvullend op het collectief vervoer, een financiële vergoeding te verstrekken als er sprake is van bijzondere omstandigheden, waardoor een kind in een AWBZ inrichting bij regelmatig bezoek aan de ouders, al daar niet over een adequate vervoersvoorziening beschikt.
5. De hoogte van de in artikel 1 en 4 genoemde financiële tegemoetkoming wordt vastgelegd in het Besluit.

HOOFDSTUK 7 ROLSTOELVOORZIENINGEN

Artikel 7.1 Vormen van rolstoelvoorzieningen

De door het college te verlenen rolstoelvoorziening kan bestaan uit:

- a. Een algemene rolstoelvoorziening;
- b. Verstrekking van een rolstoel voor verplaatsing binnen of buiten de woning en aanpassing van de rolstoel;
- c. Een pgb voor aanschaf van een rolstoel;
- d. Een financiële tegemoetkoming voor een sportvoorziening, dan wel een aanpassing daaraan.
- e. In het Besluit zijn nadere regels opgenomen met betrekking tot de hoogte van het pgb en de financiële tegemoetkoming zoals bedoeld in sub c en d.

Artikel 7.2 Primaat algemene rolstoelvoorziening bij incidenteel rolstoelgebruik

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een rolstoelvoorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel a, indien hij zich vanwege aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek, incidenteel zittend in en om de woning moet kunnen verplaatsen en hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de AWBZ of een andere wettelijke regeling geen adequate oplossing bieden.
2. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een voorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel b, indien hij zich vanwege aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek, meerdere malen per week zittend moet verplaatsen en hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de AWBZ niet toereikend zijn.

Artikel 7.3 Rolstoel in bruikleen

1. Het college verleent een voorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel b door een rolstoel in bruikleen te verstrekken.
2. Onderhoud, reparatie en aanpassing van de in bruikleen verstrekte rolstoel geschiedt in opdracht en voor rekening van het college.

Artikel 7.4 Sportvoorziening

1. Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een voorziening als bedoeld in artikel 7.1, onderdeel d, indien hij zonder sportvoorziening niet in staat is tot sportbeoefening.
2. Bij de financiële tegemoetkoming voor een sportvoorziening zijn inbegrepen de kosten van onderhoud, service en reparatie.
3. In het Besluit zijn nadere regels opgenomen met betrekking tot de hoogte van de vergoeding voor een sportvoorziening

Artikel 7.5 Aanspraak op rolstoelvoorzieningen voor AWBZ bewoners

Een aanvrager die verblijft in een op grond van artikel 5 van de Wet toelating zorginstellingen erkende instelling of op de wachtlijst staat voor een dergelijke instelling, komt uitsluitend in aanmerking voor een rolstoelvoorziening indien hij niet in aanmerking komt voor een rolstoel op grond van de AWBZ.

HOOFDSTUK 8 Procedures

Artikel 8.1 Gebruik aanvraagformulier

De aanvraag om een voorziening wordt ingediend met een, door het college vastgesteld, volledig ingevuld aanvraagformulier en een bewijs van het gezamenlijk inkomen.

Artikel 8.2 Relatie met AWBZ

De aanvraag wordt ingediend bij een door de gemeente aangewezen WMO-loket waar ook aanvragen zorg op grond van de AWBZ kunnen worden ingediend.

Artikel 8.3 Advies

Bij de behandeling van de aanvraag van een voorziening vraagt het college om advies aan het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) indien:

- a. er een relatie is met intramurale zorg;
- b. het college dat om andere redenen wenselijk vindt.

Artikel 8.4 Inlichtingenplicht

Een aanvrager is verplicht bij het indienen van de aanvraag of nadat een voorziening is verleend, aan het college op verzoek of spoedig uit eigen beweging mededeling te doen van alle feiten en omstandigheden, waarvan redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze van invloed kunnen zijn op het recht op een voorziening, de aard, hoogte of duur ervan.

Artikel 8.5 Medewerking aan onderzoeken

1. De aanvrager is verplicht aan het college desgevraagd medewerking te verlenen die noodzakelijk is voor de uitvoering van de wet.
2. Onder verplichting, genoemd in het voorgaande lid, wordt mede verstaan:
 - a. het gehoor geven aan een oproep om op een aangegeven tijdstip en plaats te verschijnen;
 - b. het meewerken aan een onderzoek door een of meer daartoe aangewezen adviseurs of deskundigen.

Artikel 8.6 Heronderzoek

1. Het college is bevoegd degene aan wie een voorziening is verstrekt aan een heronderzoek te onderwerpen om vast te stellen, of de aan de toekenning ten grondslag liggende omstandigheden gewijzigd zijn en deze van invloed zijn op het recht op de verstrekte voorziening.
2. Het college doet geen heronderzoek meer als er sprake is van een indicatie voor huishoudelijke hulp en betrokkene de leeftijd van 75 jaar heeft bereikt of wanneer er sprake is van een objectief vastgestelde onomkeerbare beperking.

Artikel 8.7 Intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening

1. Een besluit tot verlening van een voorziening wordt geheel of gedeeltelijk ingetrokken indien:
 - a. De omstandigheden van de aanvrager zodanig gewijzigd zijn, dat de noodzaak als omschreven in artikel 1.2, eerste lid, onderdeel a, is komen te vervallen;
 - b. De omstandigheden van de aanvrager zodanig gewijzigd zijn, dat hij in aanmerking zou moeten komen voor een andere voorziening, mede gelet op het bepaalde in artikel 1.2, eerste lid, onderdeel c;
2. Een besluit tot verlening van een voorziening in natura of een pgb wordt ingetrokken indien de aanvrager niet langer zijn hoofdverblijf in de gemeente Albrandswaard heeft;
3. Een besluit tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken, indien binnen zes maanden na verlening van het pgb blijkt dat het niet is gebruikt voor de voorziening(en) waarvoor het is verleend.
4. Het bepaalde in het vorige lid is niet van toepassing indien een pgb is verleend voor woningaanpassing en het pgb hoger is dan een door het college in het Besluit vastgesteld bedrag.
5. Een besluit tot verlening van een voorziening in natura, een pgb of een financiële tegemoetkoming kan worden ingetrokken als blijkt dat de aanvrager de eigen bijdrage niet heeft voldaan.

Artikel 8.8 Terugvordering

1. Indien een voorziening is ingetrokken kan de ten onrechte uitbetaalde tegemoetkoming of pgb worden teruggevorderd van de aanvrager.
2. Indien het recht op een in eigendom verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze worden teruggevorderd indien de verstrekking is geschied op grond van valselijk verstrekte gegevens.

Artikel 8.9 Motivering beschikking

1. Het college motiveert op welke wijze en in hoeverre de voorziening bijdraagt aan zelfredzaamheid en participatie.
2. Het college motiveert hoe zij de cliënt heeft betrokken bij het tot stand komen van de toekenning of afwijzen van een voorziening.
3. Het college motiveert in de beschikking waarom een voorziening wordt toegekend of afgewezen

HOOFDSTUK 9 SLOTBEPALINGEN

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

In bijzondere gevallen kan het college afwijken van de bepalingen van de verordening, indien toepassing ervan leidt tot onbillijkheden van overwegende aard.

Artikel 9.2 Gevallen waarin de verordening niet voorziet

In gevallen, de uitvoering van de verordening betreffende, waarin de verordening niet voorziet, beslist het college.

Artikel 9.3 Beleidsregels

1. In het Besluit stelt het college nadere regels ten aanzien van de verlening van voorzieningen genoemd in de verordening.
2. In het verstrekkingenboek stelt het college nadere uitwerking van de regels ten aanzien van de voorzieningen genoemd in de verordening en het Besluit.

Artikel 9.4 Indexering

1. Het college kan jaarlijks de bedragen genoemd in het Besluit aanpassen conform de ontwikkelingen van de prijsindex.
2. De gewijzigde bedragen worden gepubliceerd.

Artikel 9.5 Evaluatie

1. Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt het eerste jaar en daarna eenmaal per 4 jaar na inwerkingtreding van deze verordening geëvalueerd.
2. Het college brengt elke twee jaar verslag uit aan de gemeenteraad over de doeltreffendheid en de effectiviteit van de wijzigingen in deze verordening in de praktijk en actuele ontwikkelingen.

Artikel 9.6 Citeertitel en inwerkingtreding

1. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard 2014.
2. Dit besluit treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking en werkt terug tot aan de ingang van 1 januari 2014.

Aldus vastgesteld door de raad van de
gemeente Albrandswaard in zijn openbare vergadering van
27 januari 2014.

de griffier, de voorzitter,
mr. Renske van der Tempel drs. Hans-Christoph Wagner

Toelichting

HOOFDSTUK 1 ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1.1. Begripsbepalingen

Ad a.

Deze bepaling spreekt voor zich; zie ook de in artikel 43 van de Wet maatschappelijke ondersteuning opgenomen citeertitel van de wet.

Ad b.

De term "beperkingen" is ontleend aan de International Classification of Functioning, Disability, and Health (ICF), opgesteld door de Wereld Gezondheidsorganisatie (World Health Organisation, onderdeel van de Verenigde Naties). Het onder de toelichting op onderdeel 1.2 van dit artikel genoemde amendement-Miltenburg stelt over de ICF: "Voor de gemeentelijke uitvoeringspraktijk biedt de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments (ICF classificatie) een uniform begrippenkader dat als grondslag kan dienen om de behoefte aan voorzieningen in individuele gevallen vast te stellen."

Ad c.

De begripsomschrijving van het begrip "persoon met beperkingen" is afgeleid van de begripsomschrijving van "beperkingen" en van de verschillende terreinen waarvoor op grond van de wet voorzieningen kunnen worden verstrekt. Om de doegroep te kunnen begrenzen is gekozen voor beperking die objectief zijn vast te stellen. Om die vast te kunnen stellen wordt deskundig advies opgevraagd.

Ad d.

De begripsomschrijving "zelfredzaamheid" komt uit de toelichting op het genoemde amendement-Miltenburg.

Ad e.

De begripsomschrijving van het begrip "mantelzorger" is ontleend aan de begripsomschrijving van "mantelzorg" in de wet (artikel 1, lid 1 onder b, van de wet).

Ad f.

De begripsomschrijving "maatschappelijke participatie" is, ontleend aan de toelichting op het amendement-Miltenburg.

Ad g. en h

Het gaat hier om direct of uit voorraad beschikbare voorzieningen, die met een minimum aan bureaucratie kunnen worden verstrekt. Daarbij valt te denken aan een scala van al bestaande of nog te ontwikkelen voorzieningen: collectief vervoer, scootmobiel pools, algemene woonvoorzieningen als een voorzieningendepot, rolstoelpools en vrijwilligersdiensten. De verstrekkingprocedure is eenvoudiger dan bij individuele voorzieningen: een beperkte (dan wel geen) toegangsbeoordeling, geen formele beslissing (beschikking) en mogelijk geen eigen bijdragen. In de regel gaat het om eenvoudige en veel voorkomende voorzieningen die bedoeld zijn voor incidenteel of kortdurend gebruik. Kenmerk van algemene voorzieningen is tenslotte dat zij altijd in natura verstrekt worden en nooit als financiële tege-

moetkoming of persoonsgebonden budget. Op verzoek zal er aan de aanvrager wel een beschikking kunnen worden afgegeven, zodat rechtsbescherming gewaarborgd is.

Ad h.

“Algemene voorzieningen” hebben in het kader van deze verordening voorrang op “individuele voorzieningen”. Waar mogelijk zal eerst een “algemene voorziening” worden aangeboden, waar nodig zal een “individuele voorziening” worden verstrekt. Hoe de keuze zal worden gemaakt tussen beide categorieën voorzieningen hangt uiteraard helemaal af van de individuele situatie van de aanvrager. De algemene voorzieningen, nu nog genoemd in de vorm van een primaat, kunnen uitgroeien tot voorliggende voorzieningen en op den duur uit deze verordening verdwijnen, wanneer zij zodanig functioneren dat zij gerekend kunnen worden tot de groep voorzieningen zoals op dit moment bekend uit de Welzijnswet.

Ad. i.

De begripsomschrijving van het “Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning” behoeft geen nadere uitleg.

Ad. j.

Dit is een geldbedrag dat de aanvrager onder door het college bepaalde voorwaarden mag besteden aan een compenserende voorziening naar zijn keuze. Nadere regels voor de pgb in het algemeen en per voorziening zijn in het besluit opgenomen.

Ad k.

De bevoegdheid voor het vragen van een “eigen bijdrage” of eigen aandeel in de kosten van een voorziening vloeit voort uit artikel 15 lid 1 van de wet. Deze kan op het inkomen worden afgestemd, zij het dat daarvoor op basis van artikel 15 lid 3 van de wet bij Algemene Maatregel van Bestuur (AMvB) nadere regels kunnen worden gesteld. Van deze bevoegdheid wordt gebruik gemaakt door middel van het vaststellen van het Besluit. In de AMvB wordt bepaald wat de ruimte is die gemeenten hebben voor het vaststellen van eigen bijdragen, als ze daartoe willen overgaan.

Ad. l.

Een “financiële tegemoetkoming” is een geldbedrag dat is bedoeld om een bepaalde voorziening te verwerven. Het is niet direct een kostendekkende vergoeding, maar een bedrag, bedoeld als tegemoetkoming in de kosten.

Ad m.

“Natura voorzieningen” zijn voorzieningen die niet in de vorm van enigerlei “financiële tegemoetkoming” worden verstrekt. Daarbij kan worden gedacht aan verstrekking in huur, in bruikleen, in eigendom of in de vorm van persoonlijke dienstverlening of schoonmaakvoorziening via een intermediair.

Ad n.

Het is onder de Wet maatschappelijke ondersteuning niet de bedoeling dat de gemeentelijke overheid voorzieningen verstrekt, waarover de aanvrager, gezien zijn individuele situatie, ook zonder zijn handicap of beperking, zou kunnen beschikken. Deze voorzieningen worden als “algemeen gebruikelijk” beschouwd. Wat in een concrete situatie als “algemeen gebruikelijk” te beschouwen is, hangt af van de geldende maatschappelijke normen van het moment van de aanvraag. Het begrip “algemeen gebruikelijk” is geconcretiseerd in de jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. Het begrip heeft vaak voor verwarring gezorgd, omdat algemeen gebruikelijke voorzieningen soms wel specifiek voor een handicap worden aangeschaft, maar vanwege hun algemeen gebruikelijke karakter toch niet vergoed worden. Om duidelijk te maken wat in de wet verstaan wordt onder dit begrip is de begripsomschrijving vanuit de jurisprudentie in de verordening opgenomen. Het gaat daarbij om voorzieningen:

- Die in de reguliere handel verkrijgbaar zijn;
- Die niet speciaal voor gehandicapten bedoeld zijn;
- Die niet aanzienlijk duurder zijn dan vergelijkbare producten met hetzelfde doel.

Het begrip “algemeen gebruikelijk” moet overigens niet worden verward met “gebruikelijke zorg”. Het begrip “gebruikelijke zorg” komt onder de Wet maatschappelijke ondersteuning terug, zie onder “u”.

Ad o.

Het begrip “meerkosten” hangt nauw samen met het begrip “algemeen gebruikelijk”; deze twee begrippen zijn elkaars tegenhangers. De “meerkosten” zijn de kosten, die in een direct oorzakelijk verband staan met het compenseren van de ondervonden beperking of het psychosociaal probleem, zoals die zijn genoemd in artikel 1, lid 1, onder g. achtste volzin van de wet. Een met de persoon als de aanvrager vergelijkbaar persoon zonder die beperking of dat psychosociale probleem heeft deze “meerkosten” per definitie niet, omdat daarvoor in diens situatie geen noodzaak is. Mede op de bestrijding van deze “meerkosten”, dus de kosten die voor een persoon als de aanvrager niet algemeen gebruikelijk zijn, is de wet gericht.

Wanneer een voorziening wordt verstrekt waar een “algemeen gebruikelijk” deel onderdeel van uitmaakt (er wordt een driewielers verstrekt, de fiets is algemeen gebruikelijk en maakt daar onderdeel van uit: men hoeft zelf geen fiets meer te kopen) zou sprake kunnen zijn van besparing: er hoeft immers geen algemeen gebruikelijke voorziening meer aangeschaft te worden. Aangezien verstrekking binnen de

wet zich beperkt tot de "meerkosten"; kan in die situatie van de aanvrager het bedrag dat bespaard wordt, gevraagd worden als besparingsbijdrage. Dit is geen vorm van "eigen bijdrage" of eigen aandeel, zodat de regels wat dat betreft niet van toepassing zijn.

Ad p.

Het uitgangspunt van de beschrijving van het begrip "huisgenoot" ligt in het Protocol Gebruikelijke zorg. In plaats van 'volwassenen' is de term 'meerderjarigen' opgenomen en is het begrip 'gemeenschappelijke huishouding voeren' vervangen door het begrip 'gemeenschappelijk een woning bewonen'.

Ad q.

De "budgethouder" is de persoon die de beschikking krijgt over het budget en over de besteding daarvan ook verantwoording af dient te leggen.

Ad r.

"De compensatieplicht" strekt zich uit tot de inwoners van de gemeente. De gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens (GBA) geeft hierover uitsluit. Als de aanvrager naar een andere gemeente wil verhuizen moet duidelijk zijn waar de aanvraag ingediend moet worden. Beoogd wordt aan te geven dat de aanvraag voor een aan te passen en te betrekken woning ingediend moet worden in de gemeente waar de aan te passen woning staat. Deze gemeente kan immers beter overwegen of het aanpassen van de woning de goedkoopste adequate oplossing is of dat een al geschikte woning beschikbaar is. De gemeente waaruit de aanvrager vertrekt, heeft hier geen inzicht in. Ook in die gevallen dat een aanvraag wordt gedaan voor het bezoekbaar maken van een woonruimte voor de aanvrager die in een AWBZ-instelling verblijft, is bovenstaande formulering van belang. Een verhuiskostenvergoeding moet overigens aangevraagd worden bij de te verlaten gemeente.

Ad s.

De bedoeling is om een helder onderscheid te maken tussen de woonruimte van een aanvrager en de delen van het gebouw waar betrokkene woont, die ook door anderen kunnen worden gebruikt. Er is sprake van een "gemeenschappelijke ruimte" als betrokkene door deze ruimte moet gaan om zijn woning te betreden en ook alleen maar die woning kan betreden via deze ruimte. Het is wat omslachtig c.q. juridisch geformuleerd. De gemeente vergoedt geen aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten, dit is de verantwoordelijkheid van de woningbouwvereniging. De uitzondering betreft de toegang tot het gebouw (zie artikel 5,12).

Ad t.

In de Wmo hebben gemeenten de verantwoordelijkheid gekregen voor lichtere vormen van hulp en ondersteuning. Een van de belangrijkste in het oog springende nieuwe verantwoordelijkheden van de gemeenten is de verantwoordelijkheid van de hulp bij het huishouden. Voor de hulp bij het huishouden zijn de kwaliteitswet zorginstellingen, de Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen (WMCZ) en de Wet Klachtrecht Cliënten Zorgsector (WKCZ) van toepassing. "Hulp bij het huishouden" kan ook aan mantelzorgers geboden worden die tijdelijk van hun last ontheven moeten worden. Men kent dit onder het begrip "respijtzorg".

Ad u.

Met het begrip "Gebruikelijke zorg" wordt verwezen naar wat is opgenomen in het Protocol/ Document "Gebruikelijke Zorg", zoals tot aan de invoering van de wet door het Centrum Indicatiestelling Zorg (CIZ) werd toegepast als verzameling beleidsregels voor de AWBZ-indicatiestelling voor huishoudelijke zorg. De gemeente hanteert dit protocol bij het vaststellen van de hulp bij de huishouding. Er wordt maatwerk geleverd als het gaat om kinderen met chronisch zieke of langdurig gehandicapte ouders.

Ad v.

De begripsomschrijving AWBZ behoeft geen nadere toelichting.

Ad w.

Het "compensatieplicht" is via het amendement-Miltenburg c.s. (30 131, nr. 65) aan het wetsvoorstel toegevoegd. In het amendement is geen begripsomschrijving van dit begrip opgenomen. Gevolg hiervan is dat er in de wet een begripsomschrijving van het cruciale begrip compensatieplicht ontbreekt. In de verordening wordt nu gesproken van compensatieplicht. Voor de begripsomschrijving is gebruik gemaakt van het briefadvies van de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg, de 'uitvinder' van de compensatie. Voor wat betreft de gelijkwaardige uitgangspositie is gebruik gemaakt van de toelichting op het amendement, evenals voor wat betreft de termen zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.

Ad x.

Die "motiveringsplicht" is onder de werking van de Wmo verder aangescherpt. Gemeenten moeten hun besluiten verder motiveren – uitgebreider de redenen en overwegingen beschrijven - dan waar ze op grond van de Algemene wet bestuursrecht al toe verplicht zijn.

Ad y.

De begripsomschrijving "keuzevrijheid" behoeft geen nadere toelichting.

Ad z.

De begripsomschrijving "indicatiestelling" behoeft geen nadere toelichting.

De overige begripsomschrijvingen behoeven geen nadere uitleg.

Ad. ak

Het gaat hier o.a. om diensten die mensen ondersteunen bij het voeren van een huishouden, omdat zij die activiteiten zelf niet goed meer uit kunnen voeren of omdat men op zoek is naar gemak. Het gaat om huishoudelijk werk, klussen in en om het huis, tuinonderhoud, boodschappendienst etcetera. Het diensten- en vrijwilligersaanbod van de lokale welzijnsorganisaties kan hier ook onderdeel van uitmaken. Het resultaat van de inzet van de diensten is dat het huishouden 'op orde' is, het effect is dat mensen (langer) hun zelfstandigheid kunnen behouden.

De algemeen toegankelijke voorziening staat open voor alle inwoners van de gemeente en wordt door mensen zelf betaald wanneer zij geen Wmo indicatie hebben. Door het op deze manier te regelen, kunnen mensen beter worden geholpen en worden relatief goedkope oplossingen voor een brede doelgroep bereikbaar.

Artikel 1.2. Beperkingen

Artikel 1.2. lid 1.

Dit artikel geeft beperkingen aan, die betrekking hebben op het toekennen van een voorziening. Dit artikel geeft aan wanneer er al dan niet een voorziening wordt toegekend.

Langdurig noodzakelijk

Ingevolge onderdeel a dienen de voorzieningen langdurig noodzakelijk te zijn om belemmeringen op het gebied van het voeren van een huishouden, het normale gebruik van de woning, het zich in en om de woning verplaatsen en het ontmoeten van andere mensen en het aangaan en onderhouden van sociale verbanden, op te heffen. Langdurig noodzakelijk wil zeggen dat betrokkene voor langere tijd aangewezen moet zijn op een desbetreffende voorziening. Voor langere tijd betekent in ieder geval dat wie tijdelijk ondersteuning nodig heeft, bijvoorbeeld door een ongeval, terwijl objectief is vastgesteld dat de beperkingen of problemen van voorbijgaande aard zijn, niet voor een voorziening in het kader van deze verordening in aanmerking komt. Voor deze groep aanvragers is het AWBZ-pakket (bv. uitleen van rolstoelen tot zes maanden), dat aangeboden wordt door de Kruisvereniging, de aangewezen voorziening. Waar precies de grens ligt tussen kortdurend en langdurig zal van situatie tot situatie verschillen. In dit kader zal de prognose van groot belang zijn. Luidt de prognose dat betrokkene na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassingen zal kunnen functioneren, dan mag men van kortdurende noodzaak uitgaan. Bij een wisselend beeld, waarbij verbetering in de toestand periodes van terugval opvolgen, kan echter uitgegaan worden van een langdurige noodzaak. Uitzondering is de hulp bij het huishouden die in sommige gevallen voor korte duur kan worden geïndiceerd, bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname én het kortdurende gebruik van het collectief vervoer.

Individueel gericht

Met uitzondering van collectief vervoer moet een voorziening in overwegende mate op het individu gericht zijn. Hiermee worden aanvragen om gemeenschappelijke voorzieningen uitgesloten, hoewel voorzieningen die naast een individueel ook een gezamenlijk karakter kunnen hebben, wel passen in het kader van deze verordening. Op dit moment is het collectief vervoer het voorbeeld voor een collectieve voorziening die individueel gericht is. De bedoeling van de Wmo is om meer van dit soort voorzieningen te ontwikkelen. Het gaat hier steeds om collectieve voorzieningen die op basis van een individuele aanvraag worden toegekend door de gemeente. De verordening richt zich niet op welzijnsvoorzieningen die weliswaar ook collectief kunnen zijn en ook op het individu gericht kunnen zijn, maar die niet tot stand komen op basis van een individuele aanvraag waarop de gemeente besluit. Deze voorzieningen worden in deze verordening als voorliggende voorzieningen aangemerkt waarop iemand in eerste instantie een beroep moet doen.

Goedkoopst adequaat

Voorzieningen die in het kader van deze verordening worden verstrekt dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel adequaat als de meest goedkoopste voorziening te zijn. Met nadruk wordt hierbij gesteld dat met het begrip adequaat bedoeld wordt: volgens objectieve maatstaven nog toereikend. Hoewel datgene wat de aanvrager als adequaat beschouwt mee zal moeten wegen in de beoordeling van het adequaat zijn van de voorziening, zal ook het kosten criterium een rol spelen bij de uiteindelijke beoordeling van het al dan niet adequaat zijn van een voorziening. Voor wat betreft het kwaliteitsniveau wordt bij een verantwoord niveau aangesloten, maar ook niet meer dan dat. Eigenschappen die kostenverhogend werken zonder dat zij de voorziening meer adequaat maken, zullen in principe niet voor vergoeding in aanmerking komen. Het verstrekken van een voorziening, die duurder is dan de meest adequaat goedkoopste voorziening, is niet onmogelijk mits de aanvrager bereid is het prijsverschil voor eigen rekening te houden. Het begrip goedkoopst adequate zal vooral betekenis hebben als het gaat om pakketten van voorzieningen waaruit een keuze gemaakt kan worden.

Onvoldoende collectieve voorziening

Een aantal voorzieningen wordt als 'voorliggend' beschouwd. Dat wil zeggen dat wanneer een goede oplossing wordt geboden door het gebruik van deze voorzieningen, deze optie voorgaat boven een aanspraak op een Wmo voorziening. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt naar wettelijke en algemeen gebruikelijke voorzieningen.

Tot de algemeen gebruikelijke voorzieningen behoren (niet limitatieve lijst):

- kinderopvang
- voor- en naschoolse opvang
- oppascentrale
- maaltijddienst
- alarmering
- hondenuitlaatservice
- boodschappendienst

Artikel 1.2. lid 2.

Ad a.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn voorzieningen waarover een met de aanvrager vergelijkbare persoon, ook los van de beperking, zou kunnen beschikken. Deze voorzieningen hoeven niet te worden verstrekt. Dit beginsel wordt al tientallen jaren tijd gehanteerd in de sociale wetgeving en heeft tot een omvangrijke jurisprudentie geleid, die is vastgelegd in de definitie van dit begrip, zoals die is opgenomen in artikel 1, onder n. van deze verordening. Wat in een concreet geval algemeen gebruikelijk is, hangt dus in beginsel af van de aard van de gevraagde voorziening. Daarnaast speelt de –financiële - situatie van de aanvrager een rol, bezien in relatie tot de maatschappelijke normen op het moment van de aanvraag. Met name die financiële situatie van de aanvrager kan leiden tot een uitzondering op het beginsel dat geen algemeen gebruikelijke voorzieningen worden verstrekt. Uit de bovengenoemde jurisprudentie blijkt immers dat een dergelijke uitzondering zich voordoet als het inkomen van de aanvrager – mede ten gevolge van aantoonbare kosten ten gevolge van zijn beperking, onder het in diens situatie geldende bijstandsniveau dreigt te geraken. Een andere uitzondering is het ten gevolge van een plotseling optredende handicap moeten vervangen van zaken die nog niet zijn afgeschreven; dat zou zonder die handicap immers ook niet gebeuren.

Ad b.

In de wet is geen specifieke bepaling opgenomen waaruit blijkt dat de compensatieplicht zich beperkt tot in de gemeente woonachtige personen, hoewel artikel 11 van de wet spreekt over ingezetenen. Dit artikel is opgenomen om te voorkomen dat er aanvragen binnenkomen bij de gemeente Albrandswaard terwijl de aanvrager hier niet woonachtig is.

Ad c.

Deze afwijzingsgrond is bedoeld voor situaties waarin door de aanvrager zelf gebruikte materialen voor problemen zorgen. Aanvragers kunnen dus wel in aanmerking komen voor een voorziening, indien de materialen niet door hen zelf zijn aangebracht maar bijv. door de vorige bewoner of bij de bouw van de woning door de aannemer en deze niet had kunnen weten (door informatie van de aanvrager en/of de huidige stand van de wetenschap) dat het gebruik van het materiaal voor deze aanvrager schadelijk zou zijn.

Ad d.

Het uitrustingsniveau voor sociale woningbouw is vastgesteld in het Bouwbesluit 2003. Woonvoorzieningen die op dat uitrustingsniveau worden verstrekt, zijn in beginsel van voldoende kwaliteit; duurdere of andere voorzieningen hoeven niet te worden verstrekt. Een duidelijke begrenzing daarom. Garages bijvoorbeeld vallen daarom niet onder dit niveau. Alleen in die gevallen dat bijvoorbeeld vanuit welstandstoezicht hogere eisen worden gesteld, kan het college hierop een uitzondering maken. Over de hiermee gepaard gaande kosten moeten in een concrete situatie afspraken gemaakt worden. Ook bij hulp bij het huishouden speelt deze bepaling een rol. Indien bijvoorbeeld aanzienlijk meer hulp wordt gevraagd vanwege het feit dat men in een veel grotere of meer luxe woning woont, geeft deze bepaling een duidelijke grens aan. Bij een keukenaanpassing wordt el een beweegbaar aanrechtblad verstrekt, maar deze zal niet met echt marmer worden bekleed, zodat hij passend is bij het uitrustingsniveau van een dure keuken, er wordt dan een adequate maar wel goedkopere uitrusting geboden.

Ad e.

In sommige gevallen gebruiken mensen al jaren voorzieningen en vragen zij na het optreden van een beperking voorzieningen aan, die in hun situatie kunnen leiden tot de conclusie dat het optreden van beperkingen geen meerkosten met zich meebrengt. Daarvoor is deze onder e. genoemde bepaling bedoeld.

Ad f. en g.

In artikel 2 lid 2, onder f. en g. geeft de verordening een tweetal gronden voor weigering aan. Onder f. wordt bedoeld op de situatie dat de aanvrager een voorziening aanvraagt nadat deze reeds door de aanvrager gerealiseerd of aangekocht is. Omdat het college dan geen mogelijkheden meer heeft de voorziening volgens het vastgestelde beleid te verstrekken, noch anderszins invloed heeft op de te verstrekken voorziening, kan in deze situatie de voorziening worden geweigerd. Bijvoorbeeld nadat het college een beslissing over de aanvraag voor een woningaanpassing heeft genomen mag een aanvang worden gemaakt met de werkzaamheden. Pas op dat moment heeft het college alle op de aanvraag betrekking hebbende gegevens beoordeeld en op grond hiervan een besluit genomen over de te treffen voorziening. Door deze regeling wordt voorkomen dat een voorziening waar vroegtijdig mee is begonnen

uiteindelijk niet overeenstemt met hetgeen het college als goedkoopst adequate voorziening beschouwt. Het college kan bijvoorbeeld ook factoren mee laten wegen die buiten de woonruimte van de aanvrager gelegen zijn, zoals een beschikbare aangepaste of goedkoop aan te passen woning elders, of een losse woonunit, waardoor een woningaanpassing wellicht niet noodzakelijk is. Pas nadat het college een positieve beschikking voor een verhuiskostenvergoeding heeft gegeven, komt een aanvrager hiervoor in aanmerking. Pas nadat advies is verkregen en de gemeente een afweging heeft gemaakt welke oplossing het meest adequaat is kan de aanvrager tot verhuizen overgaan. Met deze voorwaarde wordt tevens voorkomen dat de gemeente achteraf, nadat de aanvrager reeds is verhuisd, met een claim voor een verhuiskostenvergoeding geconfronteerd wordt. In bepaalde gevallen kan het echter nodig zijn dat de aanvrager snel moet beslissen omdat de woning anders aan een andere woningzoekende wordt toegewezen. In deze of andere urgente gevallen is het verkrijgen van toestemming van het college ook voldoende. Maar in alle gevallen dient de aanvrager voorafgaand aan de verhuizing schriftelijk toestemming van de gemeente te hebben verkregen. Het hoeft hier uiteraard niet te gaan om de feitelijke verhuizing, maar om een situatie waarin men bepaalde onomkeerbare stappen heeft gezet die in de regel voorafgaan aan een verhuizing, zoals het sluiten van een koop- huur- of erfpachtovereenkomst inzake de te betrekken woning. Onder g. wordt in dit artikel aangegeven dat de aanvraag geweigerd kan worden als het gaat om een vergoeding of verstrekking die reeds eerder heeft plaatsgehad, terwijl het de aanvrager verwijtbaar is dat het middel verloren is gegaan, bijvoorbeeld door roekeloosheid of verwijtbare onachtzaamheid, dus niet indien de aanvrager geen schuld treft. Indien een ander aansprakelijk is voor het verloren gaan, dient bekeken te worden of het mogelijk is deze derde door de aanvrager hiervoor aansprakelijk te doen stellen om zodoende de kosten te kunnen verhalen. Indien in een woning een verstelbare keuken of een andere dure voorziening is aangebracht heeft dit gevolgen voor de te verzekeren waarde van de opstal. Dit risico dient in de opstalverzekering gedekt te worden. Indien bijvoorbeeld bij brand blijkt dat de woning onvoldoende verzekerd is, dan kan op dat moment geen beroep op deze verordening worden gedaan.

HOOFDSTUK 2. VORM VAN TE VERSTREKKEN INDIVIDUELE VOORZIENINGEN.

Artikel 2.1 Keuzevrijheid

De in artikel 6 van de wet genoemde verplichting om bij een aanspraak op een individuele voorziening de keuze te bieden tussen een pgb en een naturaverstrekking, is niet absoluut. Er kunnen overwegende bezwaren bestaan om niet over te gaan tot verstrekking van een pgb. Het college kan regels stellen om af te wegen in welke gevallen er sprake is van bezwaren van overwegende aard, die reden zijn om geen pgb te verstrekken. Als betrokkene de regie over het huishouden niet kan voeren, is het beheren van een pgb ook een probleem. Naast deze keuzevrijheid bestaat er nog een tweede vorm van keuzevrijheid: namelijk de vrijheid om bij voorzieningen in natura te kiezen uit meerdere aanbieders. Deze keuzevrijheid wordt niet in deze verordening, maar in het beleidsplan maatschappelijke ondersteuning gemeente Albrandswaard uitgewerkt. In de praktijk kan de keuzevrijheid beperkt zijn door de marktwerking.

Artikel 2.2. Pgb .

Het pgb dient gezien te worden als een manier waarop een toegekende voorziening wordt verstrekt. De onder lid 1, onder 1, van dit artikel genoemde bepaling spreekt dan ook voor zich en sluit aan op de bepaling in artikel 6 van de wet. Hierin is vastgelegd dat alleen bij toekenning van individuele voorzieningen in beginsel de keuze voor een pgb moet worden geboden.

Onder 2. is bepaald dat de hoogte van het pgb is gekoppeld aan de tegenwaarde van de te verstrekken goedkoopst adequate voorziening. Er moet immers een referentiebedrag zijn, waarop het pgb kan worden gebaseerd. "Goedkoopst adequaat" is een objectief vaststelbaar referentiepunt. Voorts kan een aanvullend bedrag worden vastgesteld voor de instandhoudingskosten van de voorziening. Voor de diverse soorten voorzieningen zal een nadere regeling moeten worden gegeven in het Besluit gemeente Albrandswaard, dat door het college moet worden vastgesteld. Het college bepaalt dat in het Besluit de omvang van een pgb, met uitzondering van hulp bij het huishouden..Het zal immers gaan om een veelheid van verschillende pgb's voor verschillende voorzieningen. Daarbij zullen, ter bevordering van de rechtsgelijkheid, eenduidige richtlijnen noodzakelijk zijn. Invulling van deze richtlijnen vindt plaats in het Besluit en eventuele beleidsregels.

Lid 3 bepaalt dat in elk geval de belangrijkste aspecten van het pgb in de beschikking worden vastgelegd. Het gaat om de omvang ervan (de hoogte van het budget), maar het kan ook gaan om de periode waarover het wordt toegekend. Het spreekt voor zich dat dergelijke beschikkingen uiterst zorgvuldig worden geformuleerd. In lid 3 is ook neergelegd de algemene eis dat er een program van eisen wordt vastgesteld, waarin wordt aangegeven aan welke eisen de met het pgb te verwerven voorziening moet voldoen. Het program van eisen is dus een belangrijk document; als niet aan het program van eisen wordt voldaan kan dat gevolgen hebben voor de afrekening van het toegekende budget.

Lid 4 regelt de feitelijke betaling van het pgb. Over de wijze waarop de betaling plaatsvindt kunnen door het college nadere regels worden gesteld. Gedacht kan worden aan betaling in termijnen, bijvoorbeeld bij hulp bij het huishouden of in situaties waarin er twijfels zijn over het budgetbeheer. Zo kunnen

financiële risico's voor de gemeente worden beperkt en worden aanvragers minder snel geconfronteerd met hoge terugvorderingbedragen. De gemeente is zelf verantwoordelijk voor de rechtmatige en doelmatige besteding van gelden op grond van de wet, en heeft ook zelf de bevoegdheid om vast te stellen in hoeverre er wordt gecontroleerd of aanvragers hun pgb's besteden conform de toekenningsvoorwaarden. Het is dus het college om te bepalen hoe die controle plaatsvindt en daarbij de afweging te maken tussen volledige controle en steekproefsgewijze controle.

Lid 5 regelt dat het college teveel betaalde pgb kan terugvorderen.

Lid 6 regelt dat het college een vrijlating toepast. Voor het in het besluit genoemde bedrag hoeft geen verantwoording te worden afgelegd. Dat bedrag wordt niet teruggevorderd.

Artikel 2.3 Eigen bijdrage

Artikel 15 van de wet biedt de mogelijkheid bij verstrekking van voorzieningen in natura of een pgb eigen bijdragen te vragen. Artikel 19 van de wet biedt de mogelijkheid de hoogte van financiële tegemoetkomingen af te stemmen op het inkomen van degene aan wie maatschappelijke ondersteuning wordt verleend: het zogeheten eigen aandeel. In dit artikel stelt de raad vast van deze mogelijkheid gebruik te maken, zoals opgedragen in artikel 15 lid 1 van de wet. Bovendien wordt bepaald dat de wijze waarop dit wordt uitgevoerd door het college in het Besluit wordt vastgelegd. De Raad heeft hierbij als gevolg van de Algemene Maatregel van Bestuur de mogelijkheid binnen de grenzen die de Algemene Maatregel van Bestuur stelt de verschillende bedragen vast te stellen. In het besluit wordt opgenomen voor welke voorzieningen een eigen bijdrage wordt opgelegd en hoe hoog de eigen bijdrage is.

HOOFDSTUK 3. HULP BIJ HET HUISHOUDEN

Artikel 3.2. Recht op hulp bij het huishouden

De gemeente gaat de gekantelde werkwijze toepassen. Dit betekent in de eerste plaats dat niet de claim beoordeeld zal worden, maar dat gekeken wordt hoe de beperkingen gecompenseerd kunnen worden om er daarmee voor te zorgen dat mensen naar vermogen hun huishouden kunnen voeren. De nadruk zal veel meer liggen op wat de cliënt en zijn/haar omgeving zelf kunnen doen. In dit artikel is omschreven wanneer een persoon met beperkingen in aanmerking kan komen voor de schoonmaakvoorziening of de persoonlijke dienstverlening.

Het doel van hulp bij het huishouden is ervoor te zorgen dat mensen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen en functioneren. Bij de beoordeling van de ondersteuningsbehoefte wordt rekening gehouden met de eigen kracht van de burger en van de sociale omgeving (mantelzorg en vrijwilligers). Pas als blijkt dat zowel de burger als zijn sociale omgeving onvoldoende in staat zijn compensatie te bieden bij het voeren van een huishouden, wordt gekeken naar voorzieningen die (aanvullend hierop) de burger in staat stellen een huishouden te voeren.

Onder lid 4 is bepaald dat bij het recht op hulp bij het huishouden rekening gehouden wordt met gebruikelijke zorg. Hierbij wordt uitgegaan van het protocol gebruikelijke zorg. Op dit protocol wordt een uitzondering gemaakt waar het kinderen onder de 12 jaar betreft. In het verstrekkingenboek zal wel aandacht worden besteed aan maatwerk in verband met kinderen met chronisch gehandicapte ouders. Deze kinderen nemen naast een huishoudelijke taak ook vaak een deel van de verzorging op zich en kunnen dan overbelast worden.

Artikel 3.6 Respijtzorg

In dit artikel is de respijtzorg geregeld in de vorm van hulp bij het huishouden (uit te voeren bij de cliënt). De zorg wordt verleend ten behoeve van de mantelzorger en aan hem of haar toegekend. De mantelzorger zelf hoeft geen eigen bijdrage te betalen. Wel zal een eventuele eigen bijdrage van de verzorgde tijdens de respijtzorg onverminderd gehandhaafd blijven.

Bij de indicatiestelling wordt meegenomen dat er sprake is van mantelzorg en voor hoeveel uur. Als de mantelzorger wegvalt, kan met spoed een voorziening worden aangevraagd. Er wordt een korte check gedaan of het aantal uren klopt (zowel ten voordele als ten nadele van de cliënt) op basis van de stand van zaken van het moment. In dat geval wordt er altijd professionele hulp ingezet. Vrijwilligers gelden alleen als voorliggende voorziening bij de in lid twee opgenomen respijtzorg als ondersteunende begeleiding.

In lid 2 wordt geregeld dat de cliënt Huishoudelijke hulp toegekend kan krijgen, zodat de mantelzorger een aantal uren voor zichzelf kan besteden, terwijl de cliënt begeleidt wordt. Hierbij geldt de inzet van vrijwilligers als voorliggende voorziening. Hiervoor worden in het besluit nadere regels gesteld betreffende het te behalen resultaat..

Artikel 3.7, 3.8 en 3.9 Tarieven, pgb -bedragen en overgangsrecht

De Wmo verplicht sinds september vorig jaar de gemeenteraad tot het vaststellen van basistarieven (minimumtarieven) voor het verlenen van hulp bij het huishouden als de gemeente voornemens is om nieuwe overeenkomsten af te sluiten. Deze basistarieven moeten worden vastgesteld op basis van reële kostprijzen van de verschillende vormen van hulp bij het huishouden en uitgaande van inzet van personeel door de aanbieder tegen arbeidsvoorwaarden die passen bij de vereiste vaardigheden benodigd voor het leveren van huishoudelijke verzorging. De concept wet geeft aan dat de gemeente de kostprijs bepaalt. De tarieven worden niet landelijk bepaald. Per gemeente kunnen verschillen optreden.

Tarief schoonmaakvoorziening

Binnen de schoonmaakvoorziening wordt de keuze geboden tussen een hulp verbonden aan een belangenbehartigingsorganisatie (DAH) of een hulp via een zorgaanbieder. Dit komt in 2014 neer op een tarief van resp. € 16,50 danwel €18,15 per uur. Per 2015 gaat het om een tarief van resp. € 16,50. Bij het tarief van € 16,50 wordt uitgegaan van 125% van het wettelijk minimumloon. Er is gekozen voor 125% om er voor te dragen dat de rechtspositie tussen DAH'ers en medewerkers in dienst van een zorgaanbieder zoveel mogelijk gelijk te laten zijn. In dit percentage is verrekend het bruto uurloon VVT-cao FWG 10 niet werkbare dagen (feestdagen), opleiding/training, eindejaarsuitkering en reiskosten. Daarnaast ontvangt de medewerker ook een vergoeding om zich vrijwillig te verzekeren op grond van de ziekte-wet(zw), de werkloosheidswet (ww) en de wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (wia). Het moet ook mogelijk zijn dat men spaart voor een pensioen. Bij het tijdelijke tarief van €18,15 wordt uitgegaan van het tarief van €16,50 met een opslag van 10% t.b.v. overheadkosten. Dit geeft zorgaanbieders de tijd zich aan te passen aan het tarief van € 16,50.

Tarief voorziening persoonlijke dienstverlening

Het tarief voor de voorziening persoonlijke dienstverlening bedraagt € 20,50. Bij dit tarief is uitgegaan van de VVT-cao FWG 10, vakantiegeld, eindejaarsuitkering, pensioen, opleiding/reiskosten en sociale premies. Hierbij opgeteld een overhead van 10% en een marge van 5%. In dit tarief is een half uur begeleiding volgens FWG 15 berekend.

Tarief overgangperiode

Het tarief ten aanzien van de overgangperiode sluit aan bij de huidige tarieven namelijk € 20,- voor HH1 en € 23,- voor HH2 en is bedoeld voor een overgangperiode van een half jaar tot 1 juli 2014 voor de bestaande cliënten (zie paragraaf 9).

HOOFDSTUK 4. THUISBEGELEIDING

Per 1 januari 2009 is de AWBZ gewijzigd. De grondslag psychosociaal is verdwenen. Dit heeft gevolgen voor de Ondersteunende begeleiding voor ontregelde huishoudens. Deze taak is naar de gemeente overgedragen. Hiervoor worden bij de aanbesteding huishoudelijke hulp ook trajecten in gekocht onder de naam thuisbegeleiding (BG). In de verordening is daarom ook een artikel hiervoor opgenomen. De regels voor de eigen bijdrage en de PGB zijn dezelfde als die voor de huishoudelijke hulp. Het traject is aan een maximaal aantal uren gebonden, omdat de cliënt of weer regie over het eigen leven heeft of naar een andere voorziening is begeleid.

De omschrijving luidt: BG is thuisbegeleiding bij het ontregelde huishouden met als doel te zorgen dat betrokkene weer de regie over het leven krijgt. Psychosociale begeleiding van de zorgmijder naar een diagnose;

- Advies, uitleg en voorlichting in een multi-problem setting;
- Begeleiding bij het aanbrengen van structuur in het huishouden in combinatie met

structuur aanbrengen op opvoedkundig, psycho/sociaal en financieel gebied;

- Dagstructurering met als doel mensen met een verstandelijke, lichamelijke of psychische beperking thuis te helpen om tot een zinvolle dagbesteding te komen, waardoor men lichamelijk, geestelijk en sociaal beter gaat functioneren;

HOOFDSTUK 5. WOONVOORZIENINGEN

Artikel 5.1. Vormen van woonvoorzieningen

a. Verhuis- en inrichtingskosten

Het college kan besluiten om een financiële tegemoetkoming te verstrekken in de verhuis- en inrichtingskosten, als verhuisd wordt naar een aangepaste of een goedkoper aan te passen woning. Als aangepaste of aanpasbare woningen beschikbaar zijn wordt uit doelmatigheidsoverwegingen de voorkeur gegeven aan verhuizen boven aanpassen van de huidige woonruimte van de aanvrager. Uitgangspunt van beleid is dat optimaal gebruik wordt gemaakt van de voorraad aangepaste woningen in de gemeente. Niet- aanvragende die een woning voor een aanvrager vrij maken kunnen ook in aanmerking worden gebracht voor een verhuis- en inrichtingskostenvergoeding. Voor deze groep wordt primair gestreefd naar een optimaal woonruimte verdeelsysteem. Daarnaast kunnen afspraken gemaakt worden met corporaties in verband met een betere doorstroming in deze gevallen. Om zo doelmatig mogelijk met de aangepaste voorraad woningen om te kunnen gaan kan het wenselijk zijn dat als de band tussen aanvrager en woning is verbroken (bijvoorbeeld door overlijden van de aanvrager) deze woning opnieuw aan een andere aanvrager wordt toegewezen. In dat geval zullen de achterblijvende huurders worden gestimuleerd (maar niet verplicht) naar een andere woonruimte te verhuizen. Het college kan – ook ambtshalve – besluiten om een financiële tegemoetkoming te verstrekken ten behoeve van het vrijmaken van een aangepaste woning. Het verlenen van een verhuis- en inrichtingskostentegemoetkoming kan dan als stimuleringsmaatregel gezien worden. Er kunnen verschillende redenen zijn om het vrijkomen van een woning te stimuleren door het verstrekken van een verhuis- en inrichtingskostentegemoetkoming. Hierbij kan gedacht worden aan de hoogte van eerder gemaakte investeringskosten van de vrij te maken woning. Een andere reden voor het verstrekken van een verhuis- en inrichtingskosten tegemoetkoming kan zijn dat daarmee voorkomen wordt dat een woning voor meer

dan een soortgelijk bedrag dient te worden aangepast. De financiële tegemoetkoming is een vast bedrag, waarvan slechts in zeer bijzondere gevallen van kan worden afgeweken, op grond van de afwijkingsbevoegdheid ex. Artikel 9.1 (hardheidsclausule) van deze verordening. Als een woning wordt vrijgemaakt, kan er twee maal een tegemoetkoming voor verhuizing en inrichting worden verstrekt: allereerst aan degene die de woning vrijmaakt en vervolgens aan de aanvrager die naar de vrijgemaakte woning verhuist. De totaalkosten hiervan zullen een onderdeel uitmaken van de afweging of er een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten verstrekt zal worden, dan wel een woning aangepast moet worden.

b. Woningaanpassingen

Bij een pgb voor woningaanpassingen gaat het om bouwkundige (onroerende) woningaanpassingen die de aantoonbare beperkingen van de aanvrager wegnemen of zoveel mogelijk verminderen. Deze voorziening kan ook als zorg in natura worden verstrekt ofwel de bouwkundige woningaanpassing wordt via de gemeente gerealiseerd.

c. Woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of woontechnische aard

In de praktijk gaat het voornamelijk om hulpmiddelen in de keuken, badkamer en toilet (zoals een douchestoel of een badlift). Specifiek voor kleinere kinderen vallen hieronder ook een aangepaste aankleedtafel of box. Ook valt een pgb in de kosten van stoffering hieronder (bv. woningsanering in verband met Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD). Ten slotte valt ook de patiëntenlift onder dit begrip. Hoewel de verordening voorziet in een pgb, zal bij structureel gebruik van een dure patiëntenlift deze voorziening in bruikleen verstrekt kunnen worden en daarmee als zorg in natura voorziening worden verstrekt. Dit geldt ook voor de overige voorzieningen van niet-bouwkundige of woontechnische aard.

d. Onderhoud, keuring en reparatie

Deze kosten worden vergoed vanuit het belang om de voorziening zo lang mogelijk goed te laten functioneren. In plaats van deze kosten periodiek uit te betalen, kan in overleg met de eigenaar/verhuurder ook een afkoopsom voor de kosten van onderhoud toegekend worden aan de eigenaar van de woning onder de voorwaarde dat een en ander goed onderhouden wordt. Deze verstrekking kan ook als natura voorziening wordt verstrekt.

e. Tijdelijke huisvesting

In die gevallen waarin de aanvrager tijdens het aanbrengen van de voorzieningen niet in de woonruimte kan blijven wonen en om deze reden tijdelijk naar een andere woonruimte moet uitwijken, kan voor de periode dat dit noodzakelijk is een pgb in de dubbele woonlasten worden verstrekt. Het pgb wordt nader geregeld in artikel 2.3.

Artikel 5.2 Kosten woningaanpassing

Op deze plaats wordt limitatief aangegeven welke kosten onder het in het eerste lid sub b genoemde begrip 'woningaanpassingen' worden verstaan.

- a. In de aanneemsom is begrepen de loon- en materiaalkosten voor het treffen van de voorziening.
- b. Als de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen, dan vervalt de post loonkosten en worden alleen de materiaalkosten als subsidiabel aangemerkt.
- c. Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpendere woningaanpassingen.
- d. Als de kosten voor het toezicht op de uitvoering noodzakelijk zijn, worden deze betrokken bij het vaststellen van het pgb tot een maximum van 2% van de aanneemsom;
- e. De kosten van leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;
- f. Indien – en voor zover – over de totale kosten BTW is verschuldigd, kan ook voor deze

kosten een pgb worden gegeven.

- g. De tegemoetkoming in de kosten wordt door de gemeente vooraf betaald, tenzij de kosten voor een woningaanpassing hoger zijn dan het bedrag als genoemd in het Besluit voorzieningen maatschappelijke ondersteuning. In die gevallen zal de opdrachtgever tenminste een gedeelte van de kosten echter vooraf moeten voldoen. Hieruit voortvloeiende rentekosten komen ook voor tegemoetkoming in aanmerking.
- h. Een woningaanpassing in de vorm van een aanbouw kan leiden tot noodzakelijke uitbreiding van het oorspronkelijke perceel. De kosten van aankoop van de grond behoren in dat geval tot de kosten van de te treffen voorziening. De in beschouwing te nemen kosten zijn gebonden aan een maximum.
- i. Ten aanzien van de kosten van technisch onderzoek en technische adviezen geldt eenzelfde toelichting als gegeven onder sub. b.
- j. Hieronder worden verstaan de kosten van heraansluiting op de openbare riolering, het elektriciteitsnet en de water- en gasleiding.
- k. Als na beoordeling van de offerte door de gemeente onvoorziene kosten optreden, kan de aanvrager de gemeente alsnog om een pgb verzoeken.

- I. Deze kosten kunnen gezien worden als onderhandelingsfactor, waarmee de medewerking van de verhuurder eerder kan worden verkregen.

Artikel 5.3. Woningaanpassingen.

De beperkingen die een persoon als bedoeld in artikel 1 van de Wmo ondervindt m.b.t. het normale gebruik van de woning worden gecompenseerd via woonvoorzieningen. Primair zal gekeken worden of een geschikte woning beschikbaar is of op korte termijn beschikbaar komt. Bij de uiteindelijke keuze van de te verstrekken voorziening wordt, in overleg met de cliënt een afweging gemaakt. De intentie van de verordening is een ruimer kader te bieden bij de afweging verhuizen of aanpassen dan de vorige verordening. Hierdoor zal er minder vaak verhuisd hoeven te worden. Het plaatsen van een traplift behoort ook tot de mogelijkheden. Echter bij grotere woningaanpassingen wordt wel gekeken naar de mogelijkheid van verhuizing in relatie tot de prognose van de cliënt. Als duidelijk is dat er op korte of lange termijn grote aanpassingen noodzakelijk zijn wordt bezien of een andere woning niet beter geschikt is of geschikt te maken.

Bij de totale afweging wordt rekening gehouden met alle omstandigheden die een rol spelen, zoals de bereidheid van de aanvrager te verhuizen, opgebouwde mantelzorg etc. Bij de indicatie zal hier goed naar gekeken worden. Indien de aanvrager – in tegenstelling tot het advies – niet wil verhuizen, maar besluit om in de eigen woning te blijven wonen, dan kan de aanvrager in aanmerking komen voor een vergoeding die gelijk is aan de verhuiskostenvergoeding. De aanvrager ziet daarmee wel voor een bepaalde redelijke periode – bij gelijk blijvende omstandigheden – af van verdere woningaanpassingen en/of het op een later tijdstip nogmaals in aanmerking willen komen voor een verhuiskostenvergoeding.

Artikel 5.4 Uitraaskamer

Een verblijfsruimte waarin een gehandicapte die ernstig ontremd gedrag vertoont zich kan afzonderen of tot rust kan komen. Dit artikel is in de verordening opgenomen, omdat dit nadrukkelijk geadviseerd is in het landelijke besluitvormingstraject. Naast een uitraaskamer zijn er natuurlijk nog veel meer specifieke woonvoorzieningen die verstrekt kunnen worden.

Artikel 5.5 Primaat van de losse woonunit

Als het gaat om grote aanpassingen aan huurwoningen die opnieuw kunnen worden verhuurd voor de huisvesting van mensen met beperkingen, kan de investering over een langere periode afgeschreven worden. In gevallen waarin dat niet speelt, wordt in principe uitgegaan van het primaat van losse woonunits. In situaties waarin de mogelijkheid in een concrete situatie bestaat, wordt aan gebruik van een dergelijke unit voorrang gegeven middels deze bepaling. Bezwaren van overwegende aard kunnen zowel aanvrager- als omgevingsgebonden zijn.

Artikel 5.6 Financiële tegemoetkoming voor bezoekbaar maken woning

De compensatieplicht die gemeenten met betrekking tot de verlening van woonvoorzieningen heeft, beperkt zich tot het hoofdverblijf van de aanvrager. Een uitzondering hierop is de situatie waarbij de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ- inrichting en regelmatig een bepaalde woning bezoekt. Het is dan mogelijk dat eenmalig een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt ten behoeve van het aanpassen van één woonruimte waar de aanvrager vaak verblijft, uiteraard met toestemming van de eigenaar van die woonruimte. Onder het bezoekbaar maken van de woning wordt in deze verordening verstaan dat de aanvrager de woonruimte en de woonkamer kan bereiken en dat een toiletbezoek mogelijk is. Hierbij moet echter wel rekening gehouden worden met het gegeven dat uitdrukkelijk toestemming van de eigenaar van de woning nodig is. De aanvraag moet worden ingediend in de gemeente waar de bezoekbaar te maken woning staat. Dit omdat de gehandicapte anders in de gemeente waar hij zijn hoofdverblijf heeft de aanvraag zou indienen.

Artikel 5.7 Weigeringgronden woonvoorziening

Onder a en b: Als een gehandicapte in een voor de handicap adequate woning woont, bestaat uiteraard altijd het recht tot verhuizing. Bij die verhuizing mag van de gehandicapte verwacht worden dat deze rekening houdt met de aanwezige omstandigheden, ook de omstandigheden die te maken hebben met de handicap. Dat betekent dat gezocht zal moeten worden naar een woning die weer adequaat is. Een vergoeding van de kosten is dan niet nodig. Dit kan in een tweetal situaties anders liggen. Indien op basis van ziekte, gebrek of zwaarwegende psychosociale omstandigheden de handicap zal verergeren en op korte termijn belemmeringen bij het normale gebruik van de woning zullen optreden zal een uitzondering op deze situatie gemaakt moeten worden. In die situatie moet het wel vaststaan of zeer waarschijnlijk zijn dat de belemmeringen op korte termijn zullen toenemen. In die situatie hoeft niet gewacht te worden tot de belemmeringen daadwerkelijk zijn toegenomen. Een tweede situatie betreft een situatie waarin er belangrijke redenen zijn om te verhuizen. Te denken valt bijvoorbeeld aan het aanvaarden van een andere werkkring door de gehandicapte of zijn partner op een afstand die niet bereikbaar geacht moet worden. Of de noodzaak tot mantelzorg die niet realiseerbaar is in de woning waar de gehandicapte op dat moment woont, terwijl een afweging is gemaakt ten aanzien van professionele ondersteuning of zorg. In die situaties kan verhuizing vanuit een adequate woning leiden tot medewerking aan nieuwe aanpassingen in een te betrekken woning, mits daarbij gezocht is naar de meest adequate woning die op dat moment beschikbaar is en in de situatie van de gehandicapte passend geacht moet worden. Schriftelijke toestemming tevoren is belangrijk, zodat beoordeeld kan worden of

inderdaad gesproken kan worden van de meest geschikte woning. Ook kan beoordeeld worden of de kosten binnen de WMO passen en of mogelijk andere oplossingen de voorkeur verdienen.

Onder k: de aanvrager niet zijn hoofdverblijf zal hebben in de woning waaraan de voorziening wordt getroffen, tenzij artikel 5.6 van toepassing is;

Artikel 5.9 Gereedmelding

Gereedmelding is alleen van toepassing bij duurdere woningaanpassingen en bij woningaanpassingen waarbij de aanvrager huurder is. Dit moet gebeuren uiterlijk twaalf maanden na het afgeven van de beschikking om te voorkomen dat het treffen van de voorziening te lang op zich laat wachten. De gemeente controleert – steekproefsgewijs – of aan de voorwaarden bij het verlenen van een pgb zijn voldaan. In eerste aanleg dient hiertoe een verklaring te worden afgegeven. Als bij controle alsnog zou blijken dat niet aan alle voorwaarden is voldaan, kan het pgb alsnog worden ingetrokken en eventueel worden teruggevorderd. Op grond van de verklaring en van de betalingsbewijzen, die overgelegd dienen te worden, kan het pgb worden vastgesteld. Bij aanpassingskosten lager dan een bedrag als vastgesteld in het Besluit is geen gereedmelding nodig bij huurders waarbij de woningeigenaar toestemming heeft gegeven aan de aanvrager om de aanpassing zelf te regelen.

Artikel 5.10 Het verwerven van grond

Als de woningaanpassing een uitbreiding van een bestaande woning of het groter bouwen van een nieuwe woning tot gevolg heeft, kan de gemeente een pgb verlenen in de kosten van het verwerven van extra grond die noodzakelijk is om de woningaanpassing te realiseren. Uiteraard wordt geen pgb verstrekt als de extra te verwerven grond als tuin of iets dergelijks wordt benut. Alleen de grond die noodzakelijk is voor de woningaanpassing zelf kan in aanmerking komen voor een pgb, waarbij een maximum aantal m² wordt gehanteerd voor de verschillende vertrekken. Dit aantal m² en de daarbij behorende pgb staan in het Besluit nader uitgewerkt. Overigens zal in dit soort situaties onderzocht moeten worden in hoeverre een tijdelijke inzet van een woonunit een oplossing kan bieden. Vanuit een oogpunt van hergebruik verdient dit dan de voorkeur.

Artikel 5.11 Aanpassingen van gemeenschappelijke ruimten

Een financiële tegemoetkoming voor het treffen van voorzieningen of een voorziening zelf wordt alleen verstrekt als het woonruimte betreft die als zelfstandige woonruimte in het kader van de Wet op de huurtoeslag als zodanig aangemerkt worden. De verordening is niet van toepassing op kamerverhuur, uitzonderingen hierop zijn situaties waarbij de aanvrager bij familie inwoont vanwege mantelzorg. Voor woningen die specifiek bestemd zijn voor mensen met een beperking of problemen of ouderen worden geen voorzieningen verstrekt in gemeenschappelijke ruimten. Ook voorzieningen die bij (nieuw)bouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden, worden niet verstrekt. De financiële tegemoetkoming voor het aanpassen van gemeenschappelijke ruimten wordt alleen dan verstrekt als door het realiseren van deze woningaanpassing de woning bereikbaar wordt voor de aanvrager. De gemeenschappelijke ruimten zullen voornamelijk entrees en portieken van woongebouwen betreffen.

Artikel 5.12 Financiële tegemoetkoming achterblijver

Het verlenen van een financiële tegemoetkoming kan als stimuleringsmaatregel gezien worden. Het college kan besluiten om een financiële tegemoetkoming te verstrekken aan de achterblijvende gezinsleden ten behoeve van het vrijmaken van een aangepaste woning.

Artikel 5.13 Kosten in verband met onderhoud, keuring en reparatie

Alleen van bepaalde voorzieningen, genoemd in het Besluit, komen de kosten van onderhoud, keuring en reparatie in aanmerking voor een pgb. De maximale hoogte van dit pgb staat eveneens in het Besluit vermeld. Het pgb wordt in principe alleen verleend voor voorzieningen die zijn getroffen op grond van deze verordening.

Artikel 5.14 Kosten in verband met huurderiving

De grens voor het toepassen van deze regeling is neergelegd bij het bedrag dat gehanteerd wordt bij de afweging wel of niet verhuizen. Hiermee wordt bereikt dat de regeling zich alleen richt op woningen waarin substantiële aanpassingen zijn verricht. Door de eigenaar van de woning een pgb in de gedeerde huurinkomsten te verlenen kan bevorderd worden dat de aangepaste woonruimte beschikbaar blijft voor aanvragers. Een algemene termijn die redelijk geacht kan worden is zes maanden. In de exploitatie van een woning wordt rekening gehouden met een bepaald percentage huurderiving. Om deze reden is het te verantwoorden dat de verhuurder het normale risico van leegstand loopt. De eerste maand dat de woning leeg staat mag dit als normaal beschouwd worden.

Het pgb is afhankelijk van het werkelijke huurbedrag. Daarmee bestaat er een relatie met het huurtoeslagbeleid. Nadere regels staan in het Besluit.

Artikel 5.15 Kosten in verband met tijdelijke huisvesting

In die gevallen waarin de aanvrager tijdens het aanbrengen van de voorzieningen niet in de woonruimte kan blijven wonen en om deze reden tijdelijk naar een andere woonruimte moet uitwijken, kan voor de periode dat dit noodzakelijk is een pgb in de dubbele woonlasten worden verstrekt. Alleen in die gevallen dat het redelijkerwijs buiten de mogelijkheden van de aanvrager ligt om te voorkomen dat er dubbele woonlasten opgebracht moeten worden, kan tot het verstrekken van een pgb voor extra woonlasten

in verband met tijdelijke huisvesting worden overgegaan. Aangezien sprake is van woonlasten voor twee woningen, dient voor de bepaling van het pgb de huur van de woning die de aanvrager werkelijk bewoont als uitgangspunt. De hoogte van het pgb voor dubbele woonlasten is gekoppeld aan de maximaal subsidiabele huur voor de Wet op de huurtoeslag. De kale woninghuur is daarbij uitgangspunt. Nadere regels staan in het Besluit.

Artikel 5. 16 t/m 18 Aanpassing aan woonschip of woonwagen

Het is ook mogelijk om een woonschip of woonwagen aan te passen. In de verordening zijn hiervoor een aantal aanvullende eisen opgenomen. Dit is nodig, omdat de vorm van de woonruimte afwijkt van een gebruikelijke woning.

HOOFDSTUK 6. VERVOERSVOORZIENINGEN

Artikel 6.1. Vormen van vervoersvoorzieningen

De door het college te verstrekken vervoersvoorzieningen kunnen bestaan uit vijf vormen van voorzieningen:

- een collectief systeem van aanvullend al dan openbaar vervoer,
- de voorzieningen in natura,
- pgb voor de kosten van voorzieningen genoemd onder artikel 6.1, onder lid 1 sub c,
- een pgb voor het aanschaffen van een scootmobiel of een ander vervoermiddel
- een combinatie van de bovengenoemde voorzieningen.

Dit onderscheid is gemaakt gezien het verschillende karakter van deze vormen van verstrekkingen. Vanuit de compensatieplicht moet aansluiting worden gevonden bij regionale, bovenregionale en landelijke vervoerssystemen. Het is niet de bedoeling om de mogelijkheid te bieden alle voorzieningen te stapelen, maar om te kijken welke (combinatie van) vervoersvoorzieningen de vervoersbehoefte dekken. Hierbij wordt, met in achtneming van het primaat van het collectief vervoer, binnen deze verordening diverse keuzecombinaties aangeboden.

Vervoersvoorzieningen in natura

- een scootmobiel voor (binnen- en) buitengebruik. Een dergelijke voorziening kan worden verstrekt als aanvulling op het gebruik van een collectief systeem dan wel een taxi- of autokostenvergoeding. Het gaat hier om vervoermiddelen die voorzien in de vervoersbehoefte op de korte afstand, in de directe omgeving van de eigen woning;
- een ander vervoermiddel; vooral wordt hier de mogelijkheid gelaten ook aangepaste fietsen in natura te verstrekken. Deze groep voorzieningen dient vervangend voor- of aanvullend op een collectief systeem gezien te worden. De hoogte van het daaruit voortvloeiende pgb kan daarom afhankelijk worden gesteld van de mate waarin een collectief systeem in de individuele vervoersbehoefte kan voorzien.

Financiële tegemoetkoming

Deze groep voorzieningen bestaat uit een financiële tegemoetkoming in de kosten van:

- aanpassingen aan het eigen vervoermiddel. Wanneer de ondersteuningvrager op medische gronden geen gebruik kan maken van het collectieve vervoer en een eigen auto bezit, bestaat de mogelijkheid financieel tegemoet te komen in de kosten van aanpassing aan de eigen auto. Daarnaast kan gedacht worden aan specifieke aanpassingen aan een standaardfiets;
- gebruik van taxi, rolstoeltaxi of een eigen auto: als het collectieve systeem geen gebruiksmogelijkheid biedt voor de aanvrager, wordt een financiële tegemoetkoming gegeven in de kosten van het gebruik van de eigen auto of een taxi. Bij de bepaling van de hoogte van het bedrag wordt rekening gehouden met de vervoersbehoefte van de aanvrager. De tegemoetkoming voor vervoerskosten is nader geregeld in het Besluit.
- Zie toelichting 6.5.

PGB

• Scootmobielen 'in natura' worden in bruikleen verstrekt. De mogelijkheid voor een pgb wordt echter opengelaten. In het geval dat een pgb wordt toegekend zijn de kosten van onderhoud en reparatie voor rekening van de aanvrager.

Artikel 6.2. Het recht op een vervoersvoorziening

Lid 1 van artikel 6.2 geeft aan dat een aanvrager voor een vervoersvoorziening in aanmerking kan worden gebracht wanneer aantoonbare beperkingen of problemen als gevolg van ziekte, gebrek of zwaarwegende psychosociale omstandigheden het gebruik van het openbaar vervoer of het bereiken van dit openbaar vervoer deels onmogelijk maken. Deze formulering wordt doorgetrokken ten aanzien van de indicatie voor niet-collectieve voorzieningen. Door deze formulering is bepaald dat louter de aantoonbare beperkingen of problemen van de ondersteuningvrager in relatie tot de beperkingen van de bestaande vervoerssystemen bepalend zijn voor de vraag of, de aanvrager in aanmerking komt voor een voorziening. Doordat het OV, bijvoorbeeld, voor iemand met een functionele beperking niet toegankelijk is, heeft men recht op een vervoersvoorziening. Psychische problemen (men durft niet in een

drukke bus, men is bang voor de trein) zijn daardoor in principe geen indicatie voor een vervoersvoorziening. Hier moet een adequate voorziening getroffen worden, wat wellicht beter gevonden kan worden in een therapie waardoor de blokkade opgeheven kan worden. Is in zo'n situatie de problematiek op te lossen, dan is de problematiek tijdelijk en wordt tijdelijk een voorziening verstrekt behalve als dat een belemmerende factor zou zijn binnen de therapie. Als de problematiek niet met therapie op te lossen is, kan een voorziening verstrekt worden. Voorts moet sprake zijn van het zelfstandig onderhouden van sociale contacten. Jonge kinderen hebben in dit opzicht een lagere vervoersbehoefte; de tegemoetkoming wordt hierop afgestemd. Dit is in het Besluit geregeld. Hetzelfde geldt voor aanvragers, die in een inrichting zijn opgenomen. Als de vervoersbehoefte van een echtpaar (deels) samenvallen, wordt het pgb daarop afgestemd. Een 'zelfstandige vervoersbehoefte' impliceert overigens niet, dat de aanvrager zich zelfstandig moet kunnen verplaatsen. Een aantal zal immers aangewezen zijn op begeleiding.

Artikel 6.3 Primaat collectief vervoer

In eerste instantie wordt (ook) een aanvrager geacht gebruik te maken van OV. Mocht dit onmogelijk zijn, dan staat een aanvullende collectieve voorziening open. Slechts als aantoonbare beperkingen of problemen door ziekte en gebrek ook het gebruik van een dergelijk systeem niet mogelijk maken worden aanvullende voorzieningen getroffen.

In het tweede lid wordt aangegeven dat van een op het individu gerichte voorziening, in plaats van of aanvullend op een collectieve vervoersvoorziening, slechts dan sprake kan zijn, als door omstandigheden die met de persoon te maken hebben het collectief vervoer de belemmeringen niet (voldoende) kan opheffen. In het Besluit worden hiervoor nadere regels gesteld.

Als de vervoersbehoefte zodanig is, dat hierin door collectief vervoer slechts voor een beperkt deel voorzien kan worden, kan daarnaast een andere voorziening worden verstrekt. Daarbij gaat het voornamelijk om een voorziening (hulpmiddel) voor vervoer over de korte afstand.

Artikel 6.4. Algemeen gebruikelijke vervoersvoorziening

Vervallen.

Artikel 6.5. Omvang gebied vervoersvoorziening

In het eerste lid wordt expliciet bepaald dat de te verstrekken voorzieningen slechts bedoeld zijn voor verplaatsingen in de directe woon- en leefomgeving van de aanvrager. Dit is in lijn met het uitgangspunt van maatschappelijke participatie in de dagelijkse woonomgeving van de aanvrager. In dit kader voorziet het vervoersgebied van het collectief vervoer (5 zones, vanaf het woonadres) ruim in het uitgangspunt van directe woon- en leefomgeving. Is er sprake van vervoer over meer zones, dan is Valys verantwoordelijk voor het vervoer.

De gemeente kent dus geen vervoersvoorziening toe voor ritten Albrandswaard-Groningen vice versa. In een enkel uitzonderingsgeval zou bij extreme vereenzaming c.q. sociaal isolement toch een vergoeding gegeven kunnen worden voor een beperkte voorziening die uitgaat boven de vervoerplicht van 5 zones.

Artikel 6.6 Financiële tegemoetkoming voor de kosten van vervoer

Het doel van dit artikel is de keuzevrijheid van de cliënt te vergroten zonder het primaat van het collectief vervoer aan te tasten. De Individuele Voorziening is een financiële tegemoetkoming voor cliënten die, wel een medische indicatie hebben, maar geen gebruik willen maken van het collectieve vervoer. Dit is een maximum vastgesteld bedrag, dat in het Besluit wordt vastgelegd. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling om een de kosten volledig te vergoeden. In het Besluit wordt een maximum bedrag vastgesteld dat voorziet in een bijdrage aan de kosten. De hoogte hiervan wordt vastgesteld op basis van vergelijkbare kosten van het collectief vervoer. Als de aanschafkosten van de buitenwagen of de aanpassing van de auto hoger is, moet betrokkene de meerkosten zelf betalen.

Onder een buitenwagen verstaan we de volgende voorzieningen:

- Driewielbromscooter
- gehandicaptenuovoertuig (onder andere Canta, Shuttle, Charly)
- overdekte scootmobiel

Bij sterk veranderende persoonlijke beperkingen die betekenen dat de cliënt geen gebruik meer kan maken van de eigen, aangepaste auto c.q. buitenwagen, waarvoor de financiële tegemoetkoming is gebruikt kan alsnog een vervoerspas worden toegekend. De achteruitgang moet dan bij de aanvraag niet voorzienbaar zijn geweest. Het is niet de intentie om in bijzondere situaties betrokkene enige jaren van vervoer verstoken te laten.

Kinderen die zich in een AWBZ inrichting bevinden en hun ouders regelmatig bezoeken hebben vaak in de buurt van hun ouders een vriendenkring c.q. nemen deel aan ontspanningsactiviteiten. In dat geval is het collectief vervoer niet altijd doelmatig en is een extra voorziening nodig. De hoogte is afhankelijk van de daadwerkelijke vervoersbehoefte en is gelimiteerd. Dit wordt in het besluit geregeld.

HOOFDSTUK 7. ROLSTELVOORZIENINGEN

De rolstoel blijft gehandhaafd als de enige voorziening waarmee beperkingen bij het verplaatsen in en rond de woning in het kader van de wet gecompenseerd kunnen worden. Een definitie van een rolstoel is niet te geven, daarom dient hier onder het begrip "rolstoel" een rolstoel begrepen zoals iedereen die kent. De rolstoel kan zowel handbewogen als elektrisch aangedreven zijn. Een (elektrische)trippelstoel

wordt niet als rolstoel beschouwd en wordt niet op grond van de wet verstrekt. Een rolstoel kan zowel worden gebruikt als een verplaatsingsmiddel voor binnen als voor buiten. Primair doel van de rolstoel is het zittend verplaatsen, omdat lopend verplaatsen, ook met op grond van andere regelingen te verstrekken voorzieningen als looprekken, rollators, wandelstokken en krukken niet of onvoldoende mogelijk is. Kosten van onderhoud en reparatie van de rolstoel vallen eveneens onder de wet. Voorzieningen die geen verband houden met het genoemde primaire verstrekkingdoel, het verplaatsen, omdat ze nodig zijn in verband met therapeutische doeleinden, worden niet op grond van de wet verstrekt. Hierbij valt te denken aan aanpassingen voor het gebruik van zuurstofapparatuur en andere aanpassingen. Bij accessoires gaat het uiteraard alleen om medisch noodzakelijke en niet-algemeen gebruikelijke zaken.

Artikel 7.1 Vormen van rolstoelvoorziening

In artikel 7.1 is gekozen voor de mogelijkheden een rolstoel in de vorm van een algemene voorziening te verstrekken als het gaat om een rolstoel voor incidenteel gebruik. Deze optie geeft een regeling waarbij wel incidenteel noodzakelijke rolstoelen worden verstrekt, maar dan via een algemene rolstoelvoorziening.

De algemene rolstoelvoorziening is geregeld onder a. Het betreft dan situaties waarbij soms een rolstoel nodig is, terwijl het dagelijks verplaatsen in en om de woning zonder rolstoel plaatsvindt. Het recht op een dergelijke rolstoel kan in die situaties ingevuld worden via een rolstoelpool waarop de betrokkene een beroep op kan doen. Hierdoor wordt voorkomen dat een groot aantal rolstoelen weinig frequent wordt gebruikt. De rolstoelen uit de rolstoelpool worden echter wel frequent gebruikt. Uiteraard moet het daadwerkelijk mogelijk zijn een rolstoel uit de pool te lenen. De pool moet dan ook voldoende geschikte rolstoelen op voorraad hebben. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn in een verzorgingstehuis, waar veel cliënten dicht bij elkaar in de buurt wonen.

Onder b. en c. betreft het de individuele rolstoel voor dagelijks zittend gebruik, terwijl onder d. de sportvoorziening wordt genoemd.

Artikel 7.2 Primaat algemene rolstoelvoorziening bij incidenteel rolstoelgebruik

In dit artikel is geregeld dat een aanvrager voor een rolstoel uit een rolstoelpool in aanmerking kan komen als het gaat om incidenteel gebruik van de rolstoel, terwijl een rolstoel in natura of in de vorm van een pgb verstrekt zal worden als de rolstoel voor het dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning langdurig medisch noodzakelijk is. Geen rolstoel wordt verstrekt als hulpmiddelen als krukken, een rollator, of andere hulpmiddelen een voldoende oplossing bieden voor het verplaatsingsprobleem. Wel kan, als dit noodzakelijk is, een rolstoel verstrekt worden in aanvulling op dergelijke voorzieningen, mits het gebruik dagelijks noodzakelijk is. De nadere verstrekkingcriteria worden vastgelegd in de beleidsregels.

Indien de rolstoel niet noodzakelijk is voor incidenteel gebruik, maar voor dagelijks zittend verplaatsen in en om de woning kan de rolstoel verstrekt worden als voorziening in natura of als pgb. Een rolstoel uit de rolstoelpool is dan immers geen adequate voorziening.

Artikel 7.4 Sportvoorziening

Een sportvoorziening, in principe altijd te verstrekken als een financiële tegemoetkoming, zal verstrekt worden als zonder de sportvoorziening sportbeoefening niet mogelijk is of zal zijn. Betrokkene dient aantoonbaar een sport te beoefenen en daarvoor de sportvoorziening nodig te hebben. Het is uitdrukkelijk niet de bedoeling middels dit artikel een alternatieve c.q. extra vervoersvoorziening toe te kennen.

Artikel 7.5 Aanspraak op rolstoelvoorzieningen voor AWBZ- bewoners

Recht op een op grond van de AWBZ verstrekte rolstoel aan AWBZ- bewoners bestaat alleen indien de AWBZ- bewoner zowel de AWBZ- functie "verblijf", als de functie "behandeling" geniet in één en dezelfde erkende AWBZ- instelling. Als een AWBZ- bewoner niet aan deze voorwaarde voldoet, is er ook geen recht op een AWBZ- rolstoel, en zal er door de gemeente een rolstoel moeten worden verstrekt op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning. Onduidelijkheid kan ontstaan, wanneer een instelling met alleen erkenning voor de AWBZ- functie "verblijf" (bijvoorbeeld een verzorgingshuis) de AWBZ- functie "behandeling" als het ware inkoopt bij een voor die functie wel erkende instelling. Het "verzorgingshuis met verpleegafdeling" is een veelvoorkomende situatie, waarin in de instelling wel beide AWBZ- functies kunnen worden "genoten", maar de instelling zelf geen erkenning heeft voor beide AWBZ- functies, maar alleen voor de functie "verblijf". Het gevolg is dat er geen recht op een AWBZ- rolstoel bestaat in een dergelijke situatie, juist omdat beide functies op die verpleegafdeling niet door één en dezelfde erkende AWBZ- instelling worden verzorgd, maar door twee verschillende AWBZ- instellingen, waarbij de ene instelling gebruik maakt van de erkenning van de andere instelling. In de praktijk betekent dit dat de gemeente een rolstoel vergoed als betrokkene in een verzorgingstehuis verblijft. De gemeente vergoed geen rolstoel als betrokkene in een verpleeghuis verblijft, omdat betrokkene dan een beroep op de AWBZ kan doen. Als er sprake is van een verzorgingstehuis die AWBZ verpleging inkoopt, vergoed de gemeente wel de rolstoel.

HOOFDSTUK 8. PROCEDURES

Artikel 8.1 Gebruik aanvraagformulier

Dit aanvraagformulier kan zowel een papieren als een digitaal formulier zijn.

Artikel 8.2 Relatie met AWBZ

Voor het aanvragen van voorzieningen op grond van de Wmo en de AWBZ kunnen aanvragers terecht bij Vraagwijzer in Albrandswaard en de Wijzerplaats in de gemeente Ridderkerk. Deze loketten kunnen een aanvrager behulpzaam zijn bij het indienen van zijn aanvraag bij het CIZ als toegang tot AWBZ-voorzieningen.

De Wijzerplaats beschikt ook over de aanmeldmodule voor AWBZ-voorzieningen.

Artikel 8.3 Advies

In dit artikel is aangegeven dat de gemeente bij bepaalde aanvragen kan besluiten om extern advies in te winnen en dit ook in situaties kan doen waarbij er een relatie is met intramurale zorg bij het Centrum Indicatiestelling Zorg. In het merendeel van de gevallen zullen indicaties door de contactpersonen van Vraagwijzer of de Wijzerplaats worden afgewerkt. Daarnaast kan ook extern advies aangevraagd worden als het gaat om een aanvraag waarvan op basis van het ziektebeeld te verwachten is dat in de toekomst meerdere voorzieningen nodig zullen zijn. De kern is ook hier dat de complexiteit de aanleiding is om hier extern advies in te winnen.

Artikel 8.4 Inlichtingenplicht

Het spreekt voor zich dat wijzigingen in de situatie gemeld dienen te worden in al die gevallen dat zij van invloed zijn op de verstrekte of te verstrekken voorzieningen.

Artikel 8.5 Medewerking aan onderzoeken

Als het college het nodig acht wordt een medisch advies opgevraagd of een selectieadvies. Als er sprake is van verschil van mening bijvoorbeeld bij een bezwaarschrift kan een advies worden gevraagd. Het is wel van belang dat een cliënt hieraan meewerkt.

Artikel 8.6 Heronderzoek

Het college kan er voor kiezen om een mutatieformulier te sturen, zodat een cliënt de optie heeft om aan te geven dat de situatie gewijzigd is.

Artikel 8.7 Intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening

Aansluitend op artikel 4.2.6.1 lid 1 onder c AWB kan de gemeente volgens het eerste lid de voorziening geheel of gedeeltelijk intrekken als zodanig onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt dat als de juiste gegevens bekend waren geweest het College niet tot toekenning zou zijn overgegaan, of (een) andere voorzieningen dan wel lagere tegemoetkoming of pgb zou hebben toegekend. Ook als de juiste gegevens niet zouden leiden tot een andere voorziening, maar het eigen aandeel in de kosten van de voorziening hoger zou uitvallen, geeft dit een grond tot (gedeeltelijke) intrekking van het besluit. Het gaat hierbij om situatie waarbij sprake is van het opzettelijk verstrekken van onjuiste gegevens of het achterhouden van gegevens. Maar ook als de aanvrager zonder opzet foutieve gegevens overgelegd heeft, is op grond van dit artikel intrekking van het besluit mogelijk. Intrekking is, conform het gestelde onder b, ook mogelijk als de situatie van de aanvrager dusdanig wijzigt, dat dit gevolgen met zich meebrengt voor de noodzakelijke voorzieningen.

Ten slotte kan een beschikking worden ingetrokken als niet voldaan is aan een of meer voorwaarden, die in de beschikking vermeld zijn.

In lid 2 wordt verwezen naar de situatie waarin de aanvrager vertrekt naar een andere gemeente, of opgenomen wordt in een AWBZ-instelling, zonder de gemeente expliciet in kennis te stellen.

Lid 3 bepaalt dat een voorziening in de vorm van een pgb of financiële tegemoetkoming wordt ingetrokken als deze binnen de daar gestelde termijn niet aan het doel wordt besteed. Dit geldt niet voor een pgb voor woningaanpassingen. Als wordt besloten tot intrekking van een toekennende beschikking, maar de gemeente al heeft gepresteerd (meestal: betaald), kan sprake zijn van een onverschuldigde betaling. De gemeente kan dan beslissen tot geheel of gedeeltelijk terugvorderen. In dat geval is sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van het Burgerlijk Wetboek (boek 6, artikel 203 e.v.). Als regel zal in een dergelijk geval eerst geprobeerd worden de vordering 'in der minne' met de aanvrager te regelen.

Artikel 8.8 Terugvordering

Parallel aan artikel 4:48 lid 1 onder c Awb kan het college volgens het eerste lid de voorziening geheel of gedeeltelijk intrekken indien zodanig onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt dat zo de juiste gegevens bekend waren geweest het college niet tot toekenning zouden zijn overgegaan.

Wanneer reeds uitbetaald of geleverd (voorziening in natura) is, kan het college de verstrekking geheel of gedeeltelijk terugvorderen. Er is dan sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van onverschuldigde betaling waartoe het Burgerlijk Wetboek, boek 6 artikel 203 e.v. de wettelijke basis biedt.

Het ligt voor de hand dat van deze mogelijkheid in ieder geval gebruik wordt gemaakt wanneer er sprake is van verwijtbaarheid. Wanneer de aanvrager dus bewust verkeerde gegevens heeft verstrekt, bijvoorbeeld over zijn inkomen. Ook kan terugvordering van een voorziening in natura aan de orde zijn wanneer de aanvrager in gebreke blijft zijn eigen bijdrage binnen de gestelde termijn en na aanmaning te voldoen. Wanneer blijkt dat een pgb of financiële tegemoetkoming niet binnen de gestelde termijn na de uitbetaling is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor deze is verleend, kan deze betaling ook worden teruggevorderd. Het gaat hierbij om voorzieningen waarbij de uitbetaling van de het pgb of de tegemoetkoming aan de aanschaf van de voorziening voorafgaat.

Op grond van de Awb dient een besluit tot intrekking van een voorziening betrokkene schriftelijk te worden medegedeeld. Hierover hoeft in de Wmo verordening dus geen afzonderlijke bepaling te worden opgenomen. Uiteraard dient bij de beëindiging van een voorziening ten gevolge van wijziging van het beleid (in casu de invoering van de nieuwe verordening) rekening te worden gehouden met de zorgvuldigheidstermijn zoals die volgens de jurisprudentie in acht moet worden genomen.

HOOFDSTUK 9. SLOTBEPALINGEN

Artikel 9.1. Hardheidsclausule

In dit artikel is bepaald dat het college in bijzondere gevallen ten gunste van de aanvrager kan afwijken van de bepalingen van deze verordening, zo nodig na het inwinnen van advies. Afwijken op grond van dit artikel kan uiteraard alleen maar ten gunste van de aanvrager en nimmer ten nadele. Verder is met nadruk opgenomen: in bijzondere gevallen. Het gebruik maken van de hardheidsclausule moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. Daarom moet in verband met precedentwerking altijd duidelijk aangegeven worden waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken.

Artikel 9.2. Gevallen waarin de verordening niet voorziet

Dit artikel geeft de gemeente de mogelijkheid in alle niet voorziene situaties te handelen naar bevind van zaken. Het gebruik maken van dit artikel moet beschouwd worden als een uitzondering en niet als een regel. Daarom moet in verband met precedentwerking altijd duidelijk aangegeven worden waarom in een bepaalde situatie van de verordening wordt afgeweken. De inhoud en strekking van dit artikel is wezenlijk anders dan die van artikel 8.1. Artikel 8.2 heeft een aanvullende werking ten aanzien van de verordening, waar artikel 8.1 een afwijkingsbevoegdheid inhoudt.

Artikel 9.3. Beleidsregels

In dit artikel is de bevoegdheid van het college geregeld met betrekking tot de vaststelling van beleidsregels. Deze regels zijn een gedetailleerde uitwerking van het beleid, zoals dat in de verordening is vastgelegd. Door deze bevoegdheid te leggen bij het college, wordt bereikt dat regels in overeenstemming met de maatschappelijke werkelijkheid kunnen worden aangepast, zonder dat dit ogenblikkelijk leidt tot een procedure tot bijstelling van de verordening.

Artikel 9.4. Indexering

Deze bepaling, maakt het mogelijk alle bedragen, genoemd in het op de verordening gebaseerde Besluit gemeente Albrandswaard, te indexeren. Indexering voor de meeste van de op deze verordening gebaseerde normbedragen vindt plaats volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) -prijsindexcijfer voor de gezinsconsumptie. De Algemene Maatregel van Bestuur bepaalt in artikel 4.4, lid 1 dat ook de bedragen van de eigen bijdragen jaarlijks aan de hand van de prijsindex voor de gezinsconsumptie worden gewijzigd bij ministeriële regeling. Het ligt voor de hand wijzigingen in bedragen in deze verordening tegelijkertijd hiermee door te voeren

Artikel 9.5 Evaluatie

De verordening wordt om de vier de jaar in de volle breedte geëvalueerd. Na twee jaar wordt gekeken of de wijzigingen het gewenste effect gehad hebben en kunnen nieuwe ontwikkelingen worden verwerkt.

Wijzigingen in herziene verordening maatschappelijke ondersteuning 2010 ten opzichte van WMO verordening 2007

Artikel 1.1 Begrippen zijn toegevoegd om verordening te verhelderen.

Artikel 2.1. Wetswijziging per 1 januari 2010: De huidige keuzemogelijkheid tussen de voorziening in natura en het persoonsgebonden budget wordt aangepast in een keuze tussen het ontvangen van een voorziening in natura, of een vergelijkbaar en toereikend persoonsgebonden budget, waaronder de vergoeding voor een alfa-hulp.

Artikel 2.2 lid 6 en 7 Deze regeling is in de praktijk reeds toegepast sinds de invoering van de WMO. In de vorige verordening is deze niet vastgelegd.

Artikel 2.3 lid 2 verduidelijking van reeds gevoerd beleid

Artikel 2.4 In de praktijk zien we dat veel zorgvragers onzorgvuldig omgaan met de verstrekte voorziening. Door middel van een overeenkomst betreffende het gebruik van de voorziening hopen wij onzorgvuldig gebruik te verminderen.

Artikel 2.5 verduidelijking van reeds gevoerd beleid

Artikel 2.6 Wijziging is nader toegelicht in raadsvoorstel.

Artikel 3.1 Zie toelichting wijziging artikel 2.1

Artikel 3.3 verduidelijking van reeds gevoerd beleid

Artikel 3.4 Voorheen werd de beschikking voor huishoudelijke hulp geïndiceerd binnen klassen van uren. Volgens jurisprudentie is een indicatie op basis van hele uren gewenst.

Artikel 3.5 Wijziging is nader toegelicht in raadsvoorstel.

Artikel 3.6 Nader uitleg van de regeling die reeds geldt.

Artikel 4.1 t/m 4.4 Vanwege een wetswijziging binnen de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) is thuisbegeleiding sinds 1 januari 2010 een voorziening binnen de WMO.

Artikel 5.3 Wijziging is nader toegelicht in raadsvoorstel.

Artikel 5.6 lid 3 verduidelijking van reeds gevoerd beleid

Artikel 5.7 lid l verduidelijking van reeds gevoerd beleid

Artikel 5.7 lid m Wijziging is nader toegelicht in raadsvoorstel.

Artikel 5.8 Deze wijziging in de verordening is een poging om misbruik van voorzieningen te voorkomen.

Artikel 4.8 van de WMO verordening 2007 is in de huidige verordening niet opgenomen. Trapliften worden in veel gemeenten hergebruikt. In de aanbesteding van individuele voorzieningen 2010 is de mogelijkheid om trapliften te hergebruiken in het conceptbestek opgenomen.

Artikel 5.16 t/m 5.18 Aanpassingen aan woonwagens en woonschepen waren voorheen niet vastgelegd

Artikel 6.4 Wijziging is nader toegelicht in raadsvoorstel.

Artikel 6.6 Vanwege een wijziging in de Wet Maatschappelijke Ondersteuning per 1 januari 2010 is de gemeente verplicht de zorgvrager, die recht heeft op een voorziening in het kader van de WMO, de keuzemogelijkheid te bieden om te kiezen voor een financiële tegemoetkoming.

Artikel 7.4 Gewijzigd op basis van jurisprudentie.

Artikel 8.4 verduidelijking van reeds geldend beleid.

Artikel 8.5 t/m 8.6 Deze wijziging in de verordening is een poging om misbruik van voorzieningen te voorkomen.

Artikel 8.9 verduidelijking van reeds geldend beleid.

Artikel 9.3 lid 2 verduidelijking van reeds geldend beleid.